

USİAD

YIL : 16
SAYI : 85
MAYIS 2015

ULUSAL SANAYİCİ VE İŞ ADAMLARI DERNEĞİ'NİN YAYIN ORGANIDIR

EKONOMİDE KESKİN DÜŞÜŞ

Türkiye'nin İlk 'Güneş Otobüsü' Yollara Çıktı

VİZYON BİLGİ TEKNOLOJİLERİ

E-FATURA ve E-DEFTER

çözümlerini sunar

SAP, ORACLE, AXAPTA

EM Yönetim ve Danışmanlık
İşbirliği ile geliştirilmiştir.

i-GATE

efatura@vbt.com.tr

0-216-5776921

- Gelir İdaresi Başkanlığı sistemleri ile entegre çalışır.
- SAP, Oracle ve Microsoft'un ERP çözümleri ile entegre çalışır.
- Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından yayınlanan tebliğler, Vergi Usul Kanunu ve Türk Ticaret Kanunu hükümleri ile uyumludur.

MEVZUAT:2011 YILI CİROLARI BELİRLENEN SINIRLARI AŞAN MÜKELLEFLERİN MUTLAK SURETLE - Elektronik fatura uygulamasına; 2013 takvim yılı (1/9/2013 tarihi itibarıyla Gelir İdaresi Başkanlığı'na başvurulması gerekmektedir.)- Elektronik defter uygulamasına; ise 2014 takvim yılı (Elektronik defter yazılımlarını kendi geliştiren mükelleflerin 1/9/2014 tarihi itibarıyla elektronik defter test süreçlerini başarı ile tamamlamış olmaları gerekmektedir.)

GvH BİLİŞİM
Axapta Çözüm Ortağı

Çözüm Ortaklığı talepleriniz için irtibat:
Ferhan SAYIN

vbt.com.tr

"Güvenli teknik çözümler"

Endüstriyel tesislere ait ısı santralleri ve mekanik uygulamaları, tesis kurma, planlama, proje yapım etüd ve fizibilite konularında faaliyet gösteren **PETEK İNŞAAT**, 25 yıllık tecrübesi, uzman kadrosu ile teknolojik gelişmeleri yakından takip ederek çalışmalarını sürdürecektir.

SD 110
50 x 4 x 200 cm

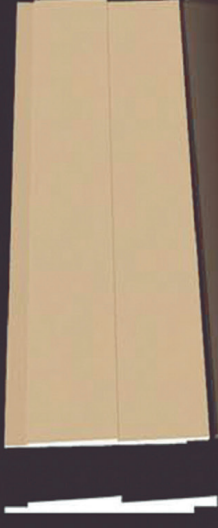
SD 130
50 x 4 x 200 cm

SD 150
50 x 4 x 200 cm

SD 120
50 x 4 x 200 cm

SD 140
50 x 4 x 200 cm

SD 160
50 x 4 x 200 cm

DIŞ CEPHE KAPLAMALARI

Yapılarınızın en iyi, en güvenilir dostu:
Sırf moda diye, dış etkenler dayanıksız ve pahalı kaplamalar, binanızın genel dokusu ile bir bütünlük sağlamıyor ise paranızı sakoğa atmıő olursunuz.

Peki nedir bu inceelikler...
Ulaő Polistren'in dış cephe kaplama malzemeleri binalarınıza görsel mükemeliğe ve dış etkenlere en dayanıklı malzeme olmasının yanısıra benzer ürünlere göre daha ekonomiktir.

Yıl: 16 Sayı: 85 MAYIS 2015
E-dergimiz ayda bir yayımlanmaktadır
Yaygın süreli yayın

ISSN 1304-0464

ULUSAL SANAYİCİ VE İŞ ADAMLARI
DERNEĞİ
ADINA SAHİBİ:
Bırol BAŞARAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Samim UYKUSEVEN

Genel Yayın Yönetmeni
Şenol ÇARIK

Görsel Yönetmen
Güney YILMAZ

Bildiren Yönetim Yeri:
USİAD Genel Merkez:
Keskin Kalem Sok. Esen Apt. No. 6/6
Esentepe- Şişli –İstanbul
Tel: (0 212) 217 36 48
Faks: (0 212) 217 36 50
e-posta: iletisim@usiad.net
bilgi@usiad.net
www.usiad.net

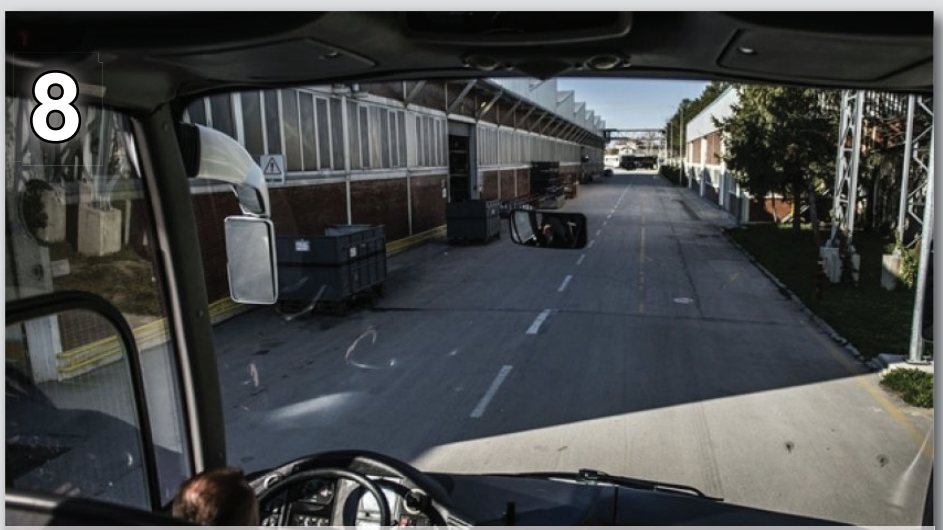
Danışma Kurulu: (Alfabetik Sırayla)
Doç. Dr. Barış Doster
Prof. Dr. Emin Gürses
Prof. Dr. Eren Omay
Prof. Dr. Erol Manisalı
Prof. Dr. Gülten Kazgan
Prof. Dr. İ. Yaşar Hacısalihoğlu
Mete Akyol
Murteza Çelikel
Şefik Soyuyüce
Prof. Dr. Şükrü Sina Gürel

Prof. Dr. Alpaslan Işıklı
Prof. Dr. İ. Reşat Özkan
Dr. Necip Hablemitoğlu
Cevdet İnci
Onursal Başkan:
Kemal Özden

USİAD Denizli Şube:
Stak Cad. No: 29 K: 6
Tel-Faks: (0 258) 264 27 28

USİAD İzmir Girişim Kurulu:
5709 Sk. No: 37 Karabağlar
Tel ve Faks: (0 232) 253 10 08
E-posta: tbayir@as-el.com.tr

Dergimize gönderilecek yazılar e-posta ile
iki sayfayı geçmeyecek şekilde
gönderilmelidir. Yazılardan yazarlar, reklam-
lardan firmalar sorumludur. Kaynak gösterilerek
alıntı yapılabilir.

Türkiye'nin İlk 'Güneş Otobüsü' Yollara Çıktı

10

MAKALE

Ali Nejat Ölçen
Türkiye'yi Bekleyen Felaket:
Kıtlık Ekonomisi

21

HABER

Türk Arap Ülkeleri İşadamları
Fuarda Bir Araya Geldi

27

HABER

Merkez faize dokunmadı

16

MAKALE

Nazif Ekzen
EKONOMİK İKTİDAR
BOŞLUKTA!

25

MAKALE

Mahfi Eğilmez
SIFIR ENFLASYON SIFIR FAİZ

28

HABER

İSO Meclisi Uluslararası
Doğrudan Yatırımlar ve
Kalkınma Gündemiyle
Toplandı

22

EGD: SAROS KÖRFEZİ GELECEĞİN CAZİBE MERKEZİ

19 MAYIS ATATÜRK'Ü ANMA,
GENÇLİK ve SPOR BAYRAMI KUTLU OLSUN

USİAD YÖNETİM KURULU

Kendi malını kullan

Kendi ülkeni zengin et

Biz ithal mallar kullandıkça, bize mal satan ülkenin üretimi, kalitesi, verimi ve kârı artıyor; kendi üretimimiz ise düşüyor. Onlar, bizim paralarımızla kendi insanlarına daha iyi sağlık ve eğitim hizmeti, daha bakımlı kentler, daha konforlu bir yaşam sağlıyor. Bizim ülkemizde üretimin ve kazancın azalması ise, yaşam koşullarımızın her gün daha da kötüye gitmesi demektir.

USİAD

ULUSAL SANAYİCİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ

TÜRKİYE'NİN İLK "GÜNEŞ OTOBÜSÜ" YOLLARA ÇIKTI

Türkiye'nin İlk "Güneş Otobüsü" Yollara Çıktı

ODTÜ Güneş Enerjisi Araştırma Merkezi (GÜNAM) ve bir firma ortaklığında, yüzde 100 yerli imkânlarla geliştirilen teknoloji sayesinde verimli elektrik enerjisi üretebilen, Türkiye'nin ilk güneş paneli destekli otobüsü yollara çıktı. ODTÜ GÜNAM Müdürü Prof. Dr. Raşit Turan, "GÜNAM olarak, yeni deneylerle bu teknolojiyi sürekli iyileştiriyoruz. Önümüzdeki 2-3 yıl içinde dünyanın en verimli silisyum temelli güneş hücrelerini biz üreteceğiz. Bu konuda çok iddialıyız" dedi. Çeşitli alanlara göre Kalkınma Bakanlığı'nın desteği ile kurulan GÜNAM'da, 6 yıl önce başlatılan Ar-Ge faaliyeti sonucunda geliştirilen fotovoltaik teknolojiye dayalı güneş panellerinin veriminin yüzde 18 olduğunu belirten ODTÜ GÜNAM Müdürü Prof. Dr. Raşit Turan, "GÜNAM olarak, yeni deneylerle bu teknolojiyi sürekli

iyileştiriyoruz. Önümüzdeki 2-3 yıl içinde dünyanın en verimli silisyum temelli güneş hücrelerini biz üreteceğiz. Bu konuda çok iddialıyız" açıklamasında bulundu.

Turan, otobüslerin klima, yolcuya özel multimedya birimleri, kablosuz internet hizmetleri, soğuk-sıcak su üniteleriyle yolcularına hizmet verdiğini dile getirerek, tüm bu sistemlerin enerji gereksinimlerinin dizel motor aracılığıyla sağlandığını, bu nedenle de özellikle molalarda motorun çalışır durumda bırakıldığını ifade etti.

TAVANINA GÜNEŞ PANELLERİ DÖŞENMİŞ OTOBÜS

Güneş gözeleri atmosferik koşullara dayanıklı olacak Prof. Dr. Turan, Türkiye'de ilk kez, dünyada ise sayılı bir kaç örneği bulunacak şekilde MAN Türkiye A.Ş. ile birlikte "tavanına güneş panelleri döşenmiş otobüs" projesini tamamladıklarını kaydetti.

Prof. Dr. Turan, projeye otobüse entegre edilen güneş panellerinin, otobüsün ek kliması başta olmak üzere, sesli ve görüntülü sistemlerini, kablosuz internetini, soğuk-sıcak su ünitelerini, ışıklandırılmalarını ve motorun aküsünün ihtiyacı olan elektriği üretebildiğini bildirdi. Güneş enerjisinin sağlanması için otobüs tavanının 12 metrekarelik bölümünün, 360 adet güneş hücresinden oluşan 24 güneş paneli ile kaplandığını belirten Turan, kurulan bu sistemin kapasitesinin 1.4 kilowatt saat gücünde elektrik üretimine olanak tanıyacağı bilgisini verdi.

Üretilen elektrik enerjisinin bir batarya sisteminde depolanarak, gerektiğinde elektrikli klimanın çalıştırılmasında kullanıldığını aktaran Turan, şöyle devam etti: "Projede kullanılan tüm güneş gözeleri GÜNAM'da yerli olarak üretildi. Güneş gözelerini bir otobüs tavanı için özel olarak tasarladık. Dünyadaki başka örneklerde, otobüs için cam paneller kullanılmıştı. Bunlar hem tavanın etkin olarak kullanılmasını engelliyor hem de ağır olduklarından verimli çalışmıyor. Bizim geliştirdiğimiz sistemde ise pek çok anlamda ilk olacak şekilde 2 milimetre kalınlığına indirdiğimiz esnek güneş panelleri tavana özel bir yapıştırıcı ile yerleştirildi. Böylece gözelerin hem otobüsün tavan yüzeyine yapışmasını hem de şekil almasını sağladık. atmosfer koşulunda ve otobüsün hızına dayanıklı olması için

araştırmalar yürüttük. Geliştirilen sistem, otobüslerde önemli bir yakıt tasarrufu sağlayacak, dedi.

“ÜNİVERSİTE-SANAYİ İŞBİRLİĞİNİN ÖNEMLİ BİR ÖRNEĞİ”

Geliştirilen sistemin üniversite-sanayi işbirliğinin önemli bir örneği olduğunu vurgulayan Turan, “Teknolojimiz, Türkiye’nin gurur duyabileceği bir ürün” diye konuştu.

Turan, yapılan hesaplamalara göre, otobüse yerleştirilen güneş gözelerinin önemli bir yakıt tasarruf sağlayabildiğini bildirerek, “Otobüsün verimliliği 1 yıl boyunca test edilecek. Önümüzdeki yıllarda otobüs tasarımında güneş enerjisinin bileşen halinde fabrikalara gireceğini düşünüyorum. Güneş enerjisi, TIR’larda da geniş tavan alanı nedeniyle iyi bir uygulama olabilir. Özellikle soğutmalı TIR’larda bu uygulama önemli yakıt tasarrufu sağlayacaktır. Bu konuda firmalardan teklifler alıyoruz. Güneş zengini Türkiye, dünya genelinde

kullanılabilecek bu teknolojiye önderlik yapabilecek potansiyel taşıyor”

“HEDEF YÜZDE 3 YAKIT TASARUFU”

Hedef yüzde 3 yakıt tasarrufu ODTÜ GÜNAM mühendislerinden Olgu Demircioğlu de otobüste 1,5 saat güneş depolandığında bir saatlik enerji üretildiğini, ancak bu arada enerjinin toplanmaya devam ettiğini anlattı. Demircioğlu, projenin bir sonraki ayağında otobüsün tavanına panellerin yapıştırılması yerine otobüsün direkt panellerle beraber üretilmesinin hedeflendiğini belirterek, beklentilerinin yüzde 2-3 arasında yakıt tasarrufunun sağlanması olduğunu kaydetti.

“KULLANILAN GÜNEŞ PANELLERİNİN TÜMÜNÜN YERLİ OLMASI ÖNEMLİ”

Enerji Bakanlığı Yenilenebilir Enerji Genel Müdürü Yusuf Yazar

da güneş enerjisinin araçlarda kullanımının ilk örneklerinden birisi olan projenin önemine işaret ederek, “Kullanılan güneş panellerin tümüyle yerli olması çok önemli. Bu araçlar yaygınlaşırsa, yakıt verimliliği ve emisyon azaltımı açısından büyük etkisi olacaktır. Umarım bu girişimin arkası gelir ve bu örnekler çoğalır. Biz politik olarak bu projelerin destekçisi olmaya devam edeceğiz” açıklamasında bulundu.

MAN Türkiye A.Ş. Üst Yöneticisi Münür Yavuz ise “Yüzde 90 ihracat yapan bir firmayız. Güneş panelli otobüs bazı pazarlarımız için çok önemli. Mesela Arabistan, Dubai ve Türkiye için. Bu pazar büyüyebilir. Bu testlerin pozitif sonuçlanması bunun çok hızlı yaygınlaşmasını sağlayabilir. Bir yıl sonra resmi daha iyi görmüş olacağız” değerlendirmesini yaptı.

Ali Nejat ÖLÇEN

TÜRKİYE'Yİ BEKLEYEN FELÂKET: KITLIK EKONOMİSİ

Yazdıklarımın yanlış olması ve gerçekleşmemesi en içten dileğimdir.

Eğer Köy Enstitüleri kapatılmasa ve kırsal alanda tarımsal sanayi yaratılmış olsaydı bugün kırsal alan nüfusu üretici, toprağına sahip çıkarak kent varoşlarında yazgısını siyaset bezirgânlarının avuçlarında aramazdı. Hiçbir ülkede bir benzerine rastlanmayan iç göç fırtınasını ülkemizde gerici din bezirgânlarının doğuşuna ortam hazırlamıştır.

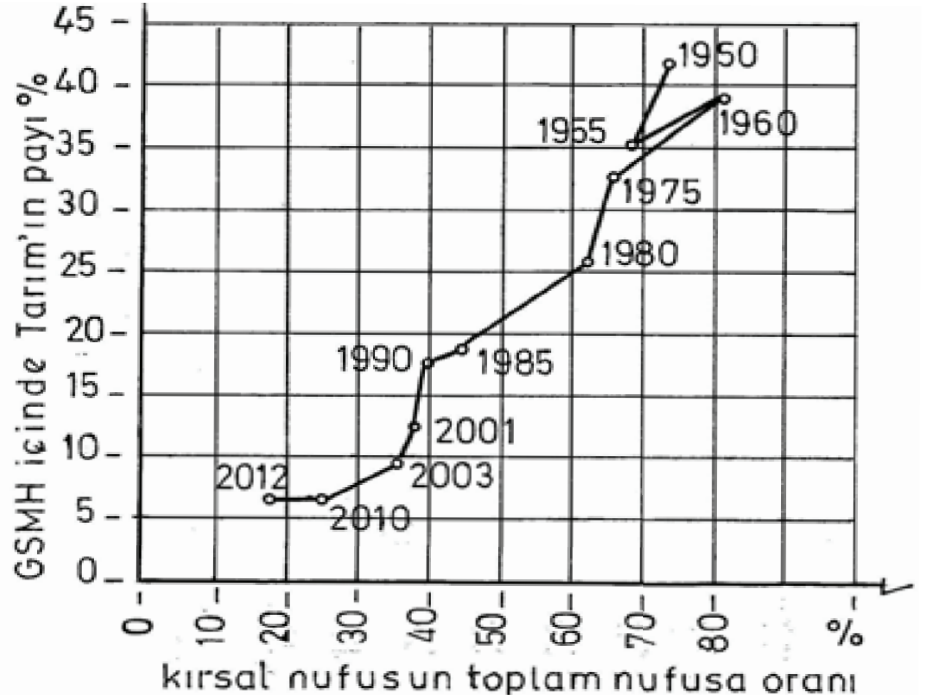
Rakamlar gerçekleri konuşur. Oysa ülkemizin konuşkanları sadece çene yarışını sürdürmekle yetinmiyorlar. Siyasal partilerin seçim vaatleri halkımıza oy karşılığı rüşvet dağıtımının ötesinde kapımızda bekleyen ekonomik çöküntüden ülkemizin nasıl kurtulacağına ilişkin bir tek tümce işitmedik. Siyasal parti üye ve başkanları bir yana tarım eğitimini veren fakültelerimizdeki öğretim üyelerinden bile kırsal alanındaki tarımsal çöküşün sonucu kendisini besleyemez bir Türkiye'den söz eden olmadı.

450 yıl önce Galile "sayamadığınız, ölçemediğiniz ve hesaplayamadığınız olayı tanıyamazsınız" demişti. Türkiye'miz rakamlara giderek yabancılaşmaktadır; kendisini tanıtmaktan giderek uzaklaşıyor.

Bugün hangi siyasal, ekonomik, hukuksal ve de ahlaksal sorunu y

aşıyorsak bunun asıl kaynağının kırsal alandan kentlere yönelen olağanüstü göç fırtınası olduğunu halâ kavrayabilmiş değiliz. 7 Haziran seçimlerinde hangi siyasal parti iktidara gelirse gelsin kentlerdeki nüfus yığılmasının altında ezilecektir.

Bu yazıdaki düşüncelerimi rakamlar kanıtlamaktadır.

Şekil 1. Gayri Safi Millî Hasıla içinde Tarımın ağırlığı %7'ye düşmüştür:

Kıtlık ekonomisinin habercisi Kırsal alan 12 Eylül 1980 sonrasının koşullarında Turgut Özal'ın iktidarı Türkiye'nin reel ekonomisi terk edilerek monetarizm tutkusuyula, tarım sektörünü yok oluşturma sürüklemiştir.

Bu olumsuz koşullar kırsal alan nüfusunun toprağını ter ederek iç göç olayını başlatmış ve hızlandırmıştır. Örneğin, 1985'in sonlarına doğru kırsal alan nüfusu kent nüfusuna eşit olacak kadar azalışa uğramış bu içsel göç sonucu 1990 yılında ilk kez kırsal alan nüfusunun kentsel alandan 1.4 milyon daha düşük olması sonucuyla karşılaşmıştır. Kırsal alan tarımdan uzaklaşarak hızla boşalmaya ve kuraklaşmaya başlamış oldu.

Ulusal artı değer içinde tarımın ağırlığı 2001 yılında % 12.2 ve 2005 yılında % 9.3 ve 2013 yılında % 7.3'e kadar azaldı. Bu çöküş sürer ve tarımın üretime katkısı yüzde 5'lerin altına inerse, açlık ekonomisinin doğması olasıdır. Türkiye'mizi açlık ekonomisinin koşullarından hiçbir siyasal parti kurtaramaz. Çizelge 1'de kırsal

alandan nüfusun kentlere akışının sonucu Gayri Safi Millî Hasıla içinde Tarımın ağırlığının nasıl azalışa uğradığını Şekil 1'deki diagram sergilemektedir.

Çizelge 2, kırsal nüfusun toplam nüfus içindeki ağırlığı azaldıkça, tarım sektörünün ulusal gelir içinde payının da düştüğünü arada oransal bağ olduğunu kanıtlamaktadır. Siyasal iktidarların hiçbirisi 1950 sonrası, kırsal alan nüfusunu kendi

toprağında korumayı düşünmemiş ve kırsal alanın sanayileşmesini amaç almamış tersine o amacı gerçekleştirecek Köy Enstitüleri yok edilmiş teknoloji dışalımını gerçekleştiren ve gelişmesini sağlayan Kamu İktisadî Kuruluşları yok bahasına elden çıkarılmıştır. Yeryüzünde kendi ülkesine bu denli zarar veren siyasal iktidarlar görülüş müdür, bilemiyoruz.

Çizelge 2. Kırsal Alan Nüfusu Azaldıkça Tarımın Ulusal Geliri İçindeki Ağırlığının Azalması. (1000 kişi)

Yıllar	Toplam Nüfus	Kırsal Alan Nüfusu	Oran %	GSMH içinde Tarımın payı %
1940	17820	13474	75.0	45.0
1945	18790	14103	74.9	44.6
1950	20947	15703	74.9	41.9
1955	24064	17137	71.4	35.9
1960	27754	21701	78.0	38.2
1970	35606	25784	71.3	36.9
1975	40348	27076	67.0	33.0
1980	44737	28672	64.0	25.7
1985	56472	27426	47.8	19.5
2000	67420	27514	40.0	17.2
2001	68528	27647	39.9	13.0
2003	70712	27678	39.0	9.3
2010	72723	17501	24.0	6.8
2012	75627	17179	22.7	7.3

Köylü efendimiz olmaktan uzaklaştırılmış, kent varoşlarında siyasal iktidarlardan iş ve aş beklemeye başlamıştır. Çizelge 2'de kırsal alan boşaldıkça Tarım sektörünün ulusal gelire katkısının hızla azaldığını Şekil 2'deki diagram kanıtlıyor.

Şekil 2. Kırsal alan nüfusu kentlere göçtükçe tarım sektörü çökmektedir.

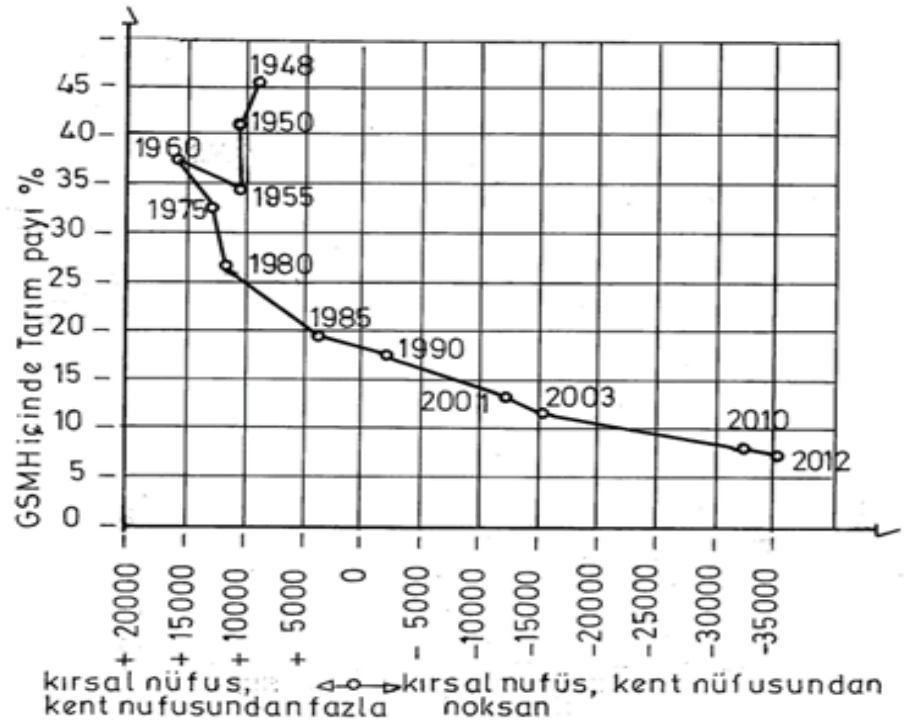
Kırsal alanı terk edip kent varoşlarına sığınan nüfus yeniden toprağına sahip çıkmalıdır

Temel çözüm budur. Tarım Bakanlığı çağcıl üretim teknikleriyle "Üretim Çiftlikleri" kurmalı, tarım ürünlerinin anayisini kırsal alanda yaratmayı amaç almalıdır. Kırsal Alan Kalkınma Planı hazırlanabilir. Ülkemizin işgücü ve teknik varlığı böylesi planı gerçekleştirecek düzeydedir. yasal partilerin asgarî ücreti yükseltmeyi, iki maaş ikramiye ödemeyi vaat etmesi, sadece sözde kalan, ciddiliğı olmayan, halkı kandırmayı amaçlayan, yakışsız, oy avcılığından başka gerçekleşmesi olanaksız zirvalıklardır.

Kırsal alan nüfusunun toprağına yeniden sahip çıkmasını sağlamak aslında Misak-ı Millî sınırların kuşattığı vatanımıza

sahip çıkmanın öncü koşuludur. Bu koşulu yaratarak uygulayacak siyasal iktidarı bu ulus yeniden 1930'lı yıllardaki gibi yaratabilir mi, bilemiyoruz.

Hedef: Kırsal Alanda Sanayi Havada başka çözüm aramak zaman kaybıdır.

Prof. Dr. Mustafa KAYMAÇI

HOPTİRİNAM ÜLKESİNDE EKONOMİK TETİKÇİLİK

Bir evren gezegeninde, Yuluğ adlı bir bilenin söylediği gibi “Tanrısı para ve ibadeti de para ve para ile tanımlanan varlıklardan daha çok biriktirmek olan ve adına kapitalizm denilen bir din egemenmiş. Büyük parasal varlıklara hükmeden kişiler bu dinin en yüksek ruhani elemanları sayılmış. Sabahtan akşama, kutsal öğretiyi beyinlere kazımak için kafa patlatan, ter döken, sahne alan, kalem eskitenler ise ruhban sınıfının alt düzey uygulama takımını oluştururlarmış.

Politikacılar, ekonomistler, öğretmenler, bankacılar, maliyeciler, tarihçiler, medyacılar, öteki semaviler ve hatta sanatçılar (Sinema ve özellikle de roman), az karşılıkla da olsa, bu görkemli inanca hizmet yolunda, bu görkemli inanca hizmet yolunda, büyük özverilerde bulunurlarmış”(*). Bu din para kazanmak için her yola başvurmuş. Kimi zamanlar sözde demokrasi ve barış getirmek amacıyla savaşlar yapılır, kimi zamanlar sözde hastalıklar yaratılarak aşlar pazarlanmıştır.

Bir başka yol da özellikle üçüncü dünya ülkelerine bayındır hizmetleri götürmek amacıyla devreye sokulan

Ekonomik Tetikçilik (ET) Yöntemi imiş. Neymiş bu Ekonomik Tetikçilik? Kimi saf namuslu ekonomistler Ekonomik Tetikçiliği, üçüncü ülke yöneticilerinin satın alınarak, ya da ikna yöntemi, hileli seçimler, sahte finansal raporlar, rüşvet hatta seks ve cinayet yöntemleri ile yönlendirilerek çok uluslu şirketlere yatırım alanları açmak şeklinde tanımlıyorlarmış.

Bu amaçla Ekonomik Tetikçiler kullanılmış. ET’ler maaşlarını büyük şirketlerden alırlar, ancak MIA, Münya Bankası, Münya Ticaret Örgütü gibi örgütlerle işbirliği içinde çalışırlarmış. Görevleri, bir ülkenin yöneticilerine hazırladıkları rapor ile kalkınmak için neye gereksinim duyduklarına inandırmakmış. Yöneticiler rapora inandırılınca ihaleler açılır, krediler alınıp verilir ve ihaleyi Tetikçi’nin bağlantılı olduğu şirket kazandırılmış. ET’ler başarılı olamazlarsa devreye, sistemin en

büyük istihbarat örgütü ve benzerleri girer, rüşvetler verilir, hükümetler devrilir, suikastlar düzenlenmiştir .ET’ler, Bonsanto, Meneral Melectric, Mike, Meneral Motors,

Mal-Mart gibi çok uluslu şirketler uzmanları imiş. Şirketler, bankalar ve merkez hükümetlerinin egemen olduğu bu düzene “Küresel Şirket Diktası” anlamına gelecek “Corporatocracy” denilirmiş. Anılan, düzen ile üçüncü dünya ülkeleri sürekli borç sarmalına sokulur, sonuçta ekonomik ve sosyal bağımsızlıklarının tümünü kaybederlermiş.

En yeni örneği, Çıkarıcılar Birliği’nin bir üyesi olan Munanistan’ın içine düştüğü krizmiş. Üstelik şirketler yatırım yaptıkları ülkelerde, çevreyi de tahrip eder, bu ülkelerdeki işgücüne köle muamelesi de yaparlarmış.

Şimdi bu saf Hoca. “Hoptirinam Ülkesinde Ekonomik Tetikçilik” adlı yazıyı neden kaleme aldı diye düşünürseniz, bugünlerde Hoptirinam ülkesinde yapılacak şenliğe bakın derim.

(*). Bu tümceleri, kapitalizm denilen dini çok güzel bir şekilde tanımladığı için Mustafa Yuluğ’un “Para Tanrısı Yoksuldu Sevmez” adlı makalesinden ödünç aldım.

EKONOMİDE KESKİN DÜŞÜŞ!

İngiliz The Economist Dergisi, Türkiye’de milletvekili seçimlerine sayılı günler kala bir makale yayımladı. Seçimlerin Türkiye için adeta bir yol ayrımı olduğuna dikkat çeken Economist, ülkede demokrasinin tehdit altında olduğu ve ekonominin zayıfladığına dikkat çekti.

Economist, hükümetin ülkenin neredeyse iflasın eşğine sürüklemiş koalisyon hükümetlerden sonra ve IMF’nin 2001 kurtarma planı döneminde göreve gelmesine dikkat çekti. 2001’den bu yana enflasyonun düştüğü, gayri safi yurtiçi hasılanın (GSYH) ve dış yatırımların arttığı, Türkiye’nin 10 yıl içinde dünyanın ilk 10 ekonomisinden biri olma hedefi olduğunu hatırlattı. Ancak ekonomide yaşanan bu olumlu gelişmelerin ardından, ekonomide büyümenin “keskin bir şekilde düşüş” yaşadığına dikkat çekti. Makalede grafik eşliğinde GSYH ve Türk Lirası’nın dolar karşısındaki düşüşü örnek olarak gösterildi. İngiliz dergisi, Türkiye ekonomisinin emlak ve inşaat sektörüne bağımlılığı olduğuna

vurgu yaparak, bunu ‘bir zayıflık’ olarak yorumladı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın faiz oranlarını düşük tutması için Merkez Bankası’na (MB) yönelik sert eleştirileriyle (saldırılarıyla) yabancı yatırımcının güvenini zedelediği anlatıldı. MB’ye yönelik çıkışların bankanın bağımsızlığına zarar verdiği belirtilirken, bu gibi nedenlerden dolayı, kredi derecelendirme kuruluşlarının Türkiye’nin kredi notunu gözden geçirmesinin sürpriz olmayacağı kaydedildi.

İşgücüne katılım oranının düşüklüğü ve yüksek teknoloji ürünlerin üretilmemesi, Türkiye ekonomisini olumsuz etkileyen unsurlar olarak gösterildi. Ekonomik büyümesinin yüzde 3 veya daha az olabileceği öngörüldü. İşsizlik oranının da yüzde 11 seviyesinde seyrettiği belirtildi.

Türkiye’de yolsuzluk kokusunun büyüdüğüne dikkat çekilen makalede, ülkenin Uluslararası

Şeffaflık Örgütü’nün Yolsuzluk Algı Endeksi’nde 64. sırada yer aldığı

ifade edildi. Türkiye’nin Küba ve Suudi Arabistan gibi ülkelerin de altında yer aldığına dikkat çekilirken hükümetin yargı ve polis üzerindeki kontrolü artırmak için yasalar çıkardığı belirtildi. “Erdoğan ve Türkiye için büyük bir an” başlığı ile yayımlanan makalede Türkiye’nin dış politikası, ekonomisi, barış süreci ve güçlü bir başkanlık sistemi konuları analiz edildi. “Erdoğan’ın güçlü bir başkanlık için hazırladığı planların rahatsızlık verdiği” ifadesine yer veren İngiliz dergisi,

Türkiye’nin dış politikası için ‘kibir felaketi’ yorumunu yaptı. Geçmiş dönemde AKP’nin iktidara gelmesiyle enflasyonun düştüğü,

GSYH’nin ve dış yatırımların arttığı hatırlatıldı. Ancak son zamanlarda ekonominin yavaşladığı, işsizliğin arttığı ve dış politikada büyük bir yenilgi alındığına dikkat çekildi.

Prof. Dr. Cihan DURA

ATATÜRK, CUMHURİYETİ NEDEN TÜRK GENÇLİĞİNE EMANET ETMİŞTİ

Kişiler gelip geçicidir, fakat toplumlar bakidir. Onun için büyük şahsiyetlerin ortaya koyduğu fikirlerin, hızla toplumlara mal edilmesi gerekir. Yoksa o fikirler, soyut birer fikir olarak kalır, uygulama imkânı bulamaz.

Fikirler büyük insanın yaşadığı dönemde uygulamaya konulabilmiş olsa bile, önder hayattan çekilince, eğer o fikir ve uygulamalar, topluma mal edilememişse, yaşamaz, çöker, unutulur. Millî egemenliği kullanma yetkisini ele geçiren kadrolar, millete mal olmuş fikir ve ideallere karşı hareket edemezler; mal olmamış olanları kolayca harcarlar.

Atatürk bu gerçeği görmüş, üzerinde durmuş, tehlikeye dikkati çekmiştir.

Öyle işler vardır ki, bir insan ömrü içinde gerçekleştirilebilir. Öyleleri vardır ki, onu aşar, uzun zaman gerektirir.

Bakın, Lenin'in, Mao'nun, Gandhi'nin, Abdünnasır'ın, Tito'nun eserlerine... Birer birer saptırıldılar, yerle bir oldular. Sıra kuşkusuz Castro'nun, Chavez'in eserinde...

Peki, neden?

İki sebepten: bir, devrim halk kitlelerine mal edilemedi; iki, pusuda bekleyen korkunç bir canavar, azılabir düşman var! Emperyalizm bu zafiyeti biliyor: Küresel şirketler bilinci, onun Derin Merkez'i (CFR) planlı ve uzun vadeli çalışıyor. 500 yıldır dünyanın dört bir yanında kazandıkları muazzam bir deneyim cephanesine sahipler. İşleri "kişisel akla" bırakmıyorlar, her şeyi "kuşaklar-arası akla" bırakmışlar, o düzenliyor, planlıyor ve yürütüyor.

Eğer bir ülkede büyük bir önder çıkıp halkını aydınlığa çıkarmak amacıyla büyük işler yapmaya başlamışsa, onu ve eserini yok etmek için hemen harekete geçiyorlar. Başaramayınca tırsıyor, vazgeçmiyorlar. Uzun vadeli bir plan çerçevesinde o ülkede gayretlerini, gizli, açık sürdürüyorlar.

Emperyalist merkezde iktidara kim, hangi hükümet gelirse gelsin, küresel plan değişmiyor. Bazı değişikliklere uğrasa bile, bunlar yalnızca ayrıntıyla ilgili veya zamanın getirdiği yeni koşullara intibak için... Ana hedef kaya gibi yerinde duruyor. Bütün zihin, yürek ve el güçleriyle bu hedefi gerçekleştirme yönünde çalışmaya devam ediyorlar.

Günü geliyor, bekledikleri fırsat ellerine geçiyor veya fırsatı kendileri yaratıyor, gerekeni yapıyorlar; "iç bedhahlar"ın ortaklığıyla öldürücü darbeyi vuruyorlar. Bu sebeplerdir ki, bizim gibi milletlerin de uzun vadeli düşünüp çalışması lazım. Tamam, demokrasi; tamam, her fikre yer verelim, tartışalım; en iyi fikir bulunsun, uygulansın. Ama bütün bunlar ortak bir zeminde olmalı. O zemin topluma mal olmalı, kuşaklar boyu korunmalı. Bu takdirde "kurumsallaşma" olur, devlet her iktidara gelenin, "şunun bunun oynacağı" olmaz. "Kuşaklar-arası-akıl" yokluğu, senin yumuşak karnındır. İç ve dış düşman seni oradan vurur. Türkiye Cumhuriyeti bu zemini, bazı tahribata rağmen, 1980 yılına kadar iyi kötü korudu. Ne olduysa, o tarihten sonra oldu; 35 yılda, özellikle son 12 yıldır tuzla buz olduk. Atatürk, Cumhuriyeti işte bu sebeple gelecek kuşaklara, Türk Gençliğine emanet etmişti. "Kuşaklar-arası bir akıl" oluştursunlar diye. Bu perişan hallere düşmeyelim diye.

Nazif EKZEN

EKONOMİK İKTİDAR BOŞLUKTA!

13 yıldır ekonomideki bu işleyişi öğrenmiş olması gereken AKP yönetiminin, yarattığı baskı nedeniyle kurlar 2015 yılının ilk yarısında % 20-25 arasında yukarı sıçradı. Çok kısa da olsa söylemek gerekiyor. 2001 ile başlayan, “dış taleple büyüme” modeli için uluslararası piyasalardan kısa vadeli borçlanma imkânını hızla yükseltebilmenin ancak düşük kur-yüksek faiz ile yaratılabileceği düşüncesi, uluslararası alanda sınır aşan kısa vadeli kaynak akışının tümüyle “serbestleştirilmesi” sonucu daha 2000 yılına milenyuma girilmeden neo-liberalizm tarafından dayatılmaktadır.

Türkiye 2000 yılına yeni bir stand-by anlaşması ile girdi. Merkez Bankası özerkleştirilmişti. Bankaların denetimi yeni bağımsız denetim kurumuna verilmişti ancak kur belirleme sistemi Merkez Bankası sorumluluğundaydı. Daha açık söylemle Merkez Bankası'nın kur taahhüdü sürmektedir. Bu yeni yapılanma çok sürmedi, Ekim 2000'den başlayarak büyük bir finansal kriz ile çöktü. Merkez Bankası bağımsızlaştı. Bankanın kur taahhüdü kalktı, kur piyasadaki dalgalanmaya bırakıldı, bankalardan sonra Merkez Bankası kur politikası da kamudan bütünüyle koşturdu. Merkez Bankası'nın tek sorumluluğu artık “fiyat istikrarını sağlamak” olarak belirlendi.

AKP iktidara geldiğinde kur ve para politikalarının belirlenmesinde 2000'den de farklı olarak bu yeni politikalar vardı. Ancak 2000 programı K. Derviş ile başlayan IMF+Dünya Bankası istikrar programının bu yeni döneminde ekonomik büyümeyi “dış taleple” büyümeye bağlamış ve ihracat ön plana çıkartılmıştı. Böyle bir modelin ön şartı “düşük kur-yüksek faiz” politikasından geçiyordu. 2002 sonunda iktidarı başlamadan önce,

seçimler sırasında bu politikaları elden geçireceğini açıklayan AKP, iktidara geldiği günlerde yaşanan siyasi ve ekonomik konjonktürden etkilenerek üçlü koalisyon hükümetinin izlediği politikaları bulduğu gibi hiç değişiklik yapmadan sürdürdü.

Kısa dönemde değil, uzun dönemde sürdürdü. Özellikle “faiz politikası” ile sürekli sorun yaşadı. 2003-2014 ve hatta 2015'te faizleri aşağıya indirip özellikle ticari kredileri kendi istekleri doğrultusunda sürekli genişletmek istedi. Bunun açık anlamı, iç talebi sürekli yük-

sek tutmaktı. Ancak hiçbir dönemde (2006, 2013 ve 2015) yapamadı. İdari müdahale ile Merkez Bankası'nın kısa vadeli faiz oranlarını kullanarak ticari kredileri ucuzlatmak ve banka kredilerini de bu yolda etkileme girişimleri her seferinde duvara çarptı. Kısa sürede faizler eski seviyelerine taşındı.

Son örneği 2014 sonu ve 2015 başında yaşadık. Her seferinde düşük tutulmaya çalışılan faiz hızla “kur”u sıçrattı. Ekonomiye yüksek maliyetler getirdi. 13 yıldır ekonomideki bu işleyişi öğrenmiş olması gereken AKP yönetiminin,

son olarak şubat-mart aylarında faiz üzerinde yarattığı baskı nedeniyle kurlar 2015 yılının ilk yarısında % 20-25 arasında yukarı sıçradı. Şimdi sonuçlarını daha yüksek enflasyon olarak yaşıyoruz.

II. TÜRKİYE İMALAT SANAYİİNİ KAYBEDİYOR...

AKP iktidarının 12 yıllık “kısa iktisat tarihinde” izlediği iktisat politikaları içinde en tahrip edici olanı; “sanayi politikasızlığı” oldu. Sanayi sektörü büyük bir yara aldı. Kamu sektörünün sahip olduğu sanayi üretim gücünün hemen hemen tamamı “özelleştirme” ile elden çıkartılmıştı. 67 milyar dolarlık özelleştirme yapılmıştı ancak bu kaynaktan geriye yeni hiçbir kamu ya da özel sektör yatırımı çıkmamıştır. Özel sektörün sanayi yatırım gücü ise GSMH'nin % 17'si kadar gerilemiştir. Türkiye 15 yıl içinde 1990'lı yılların ortalarına kadar yaratılmış olan gücünü kaybetti. Uluslararası karşılaştırmada ilk 20 sanayileşmiş ülke sıralamasında, 1990 ortalarına

kadar yaratılmış olan potansiyeli ile dünya ülkeleri sanayi sıralamasında 13. sıraya kadar yükselmiş olan Türk sanayi sektörü, 2000'lerin başında önce 15. sıraya geriledi sonra 2010 sonrasında ilk 20 sıralamasının dışında kaldı.

TÜRK İMALAT SANAYİNİN DAR BOĞAZI: DIŞ TALEPLE BÜYÜME...

Yaşanmakta olan kriz, en tahrip edici etkisini Türk imalat sanayii üzerinde gösterecektir. Türk özel imalat sanayi; “öncelikle, ithalat yapamadığı ithalatını finanse edemediği için” üretmiyor. Üretebildiğini de uluslararası alandaki “dramatik dış talep düşüşleri” nedeniyle satamıyor. Buikilidarboğazıyanında, Türkimalat sanayi aynı zamanda uluslararası piyasalardan “yeniden-finansmanını” sağlayamayacağı anlaşılan ağır bir dış borç yükümlülüğünün tehdidi altında yaşamaktadır. Yukarıda vurgulandığı gibi, 2001 yılında ve ardından 12 yıllık AKP döneminde, “güçlü ekonomiye geçiş programı” ile

tercihi yapılan “dış taleple büyüme” modeli içinde; imalat sanayinde yapısal bir değişimin yaşanması ve faktör verimliliği artışına dayalı bir yapının oluşması hedefleniyordu. Bu yapı “dış taleple büyümede” ihracat artışının esasını oluşturacaktı. Böylece 1985 sonrasında 2000'li yıllara kadar, “faaliyet dışı gelirleri” ile yaşayan Türk imalat sanayi “büyümenin çekici gücünü oluşturacaktı”. 2014 sonbaharında Türk imalat sanayinde böyle bir yapılanmanın gerçekleşmediği; Türk imalat sanayiinin yüzde 74'leri aşan oranda “dış borçlanmaya dayalı” bir “ithalat bağımlılığına” sürüklendiğini, neredeyse “ithalde işleme rejimine dönüşmüş” bir ihracat yapısı ile “dış taleple büyüme” modeli içinde, üretip-satamama darboğazına ve dış borç batağına saplandığını izledik. 2014 sonu itibarıyla Türk özel sektörünün ağır bir kısa vadeli borç yükü altında olduğu biliniyor.

Bu borç yükü, bankacılık kesimi ya da bankacılık dışı finans kesimi ile ilgili değil, şirketlerin borçlanması niteliğinde. Bu kaynağı kullandırmış olan yurt-dışı kaynakların vade-

si dolan alacaklarında vadeyi yenilemekten kaçındıkları, 2014 yılının ikinci yarısından itibaren ortaya çıktı.

Bu borç yükü, bankacılık kesimi ya da bankacılık dışı finans kesimi ile ilgili değil, şirketlerin borçlanması niteliğinde. Bu kaynağı kullandırmış olan yurtdışı kaynakların vadesi dolan alacaklarında vadeyi yenilemekten kaçındıkları, 2014 yılının ikinci yarısından itibaren ortaya çıktı.

DIŞ TALEPLE BÜYÜME REKABET GÜCÜ YARATTI MI?

Dış talep modelinde hedeflenen “rekabet gücüne kavuşma savının” aksine, imalat sanayiini ağır dış-borç batağına götüren bu yapının nasıl ortaya çıktığını vurgulayalım:

İmalat sanayinde Türk şirketleri AKP iktidarının I. dönemi olarak tanımladığımız 2003-2008 arasındaki, 6-7 yıllık dönemde faaliyet hacimlerini genişletmişler ve ihracatlarını arttırmışlardır. I. dönemin dış ticaret göstergelerinde yüksek hızdaki bu büyüme yapısı izlenmektedir. Bunun kaynağında sanayinin rekabet gücünden kaynaklanan bir artış yoktur. Ancak, yurt dışından (uluslararası alanda yaşanan likidite seline bağlı olarak) düşük faizle sağladıkları borçlanmalarını yurt-içindeki yüksek faizin yarattığı arbitrajları kullanmak suretiyle hem ithalatlarını finanse etme imkânına kavuşmuş, yurtiçindeki ucuz döviz kullanarak bu borçlanmalarının geri ödemesini rahatlıkla sağlamışlar, böylelikle işletmelerinin finansmanını sağladıkları gibi, zaman zaman net kazanç imkânlarına dahi ulaşmışlardır. İşletmelerin faaliyet hacimlerinin genişlemesi ve

ihracatlarının artışıdaki temel değişim, yapısal bir değişim sonucu ortaya çıkmamış ancak TL'nin aşırı değerlenmesine bağlı ucuz yurt-dışı borçlanmasının yarattığı bir sonuç olarak ortaya çıkmıştır. 2005 yılı yaz ortasından başlayarak somutlaşan değişim, İSO'nun 2005 yılı 500 büyük sanayi kuruluşuna ait sonuçlar ile somutlaşmaya başladı ve 2006-2007 yıllarında hızlanarak devam etti. 2008 yılında şiddetlenen dünya finans krizine kadar sürdü.

Türk İmalat sanayinde, bir yapısal değişimden çok, “kısa vadeli sermaye hareketleri” girişlerindeki artışın yarattığı “sahte bir cennet” yaşanıyordu. İktisaden açıklarsak “kötü para iyi parayı” AKP iktidarının I. döneminde hep kovdu. Türk imalat sanayiinde, 1985-2000 arasındaki “faaliyet dışı gelirlere” dayalı cennet, bu kez 2002-2008 arasında “kısa vadeli sermaye hareketlerine dayalı”

bir cennete dönüşmüştü. Türk imalat sanayinde rekabetten kaynaklanan bir yapısal değişim yaşanmamış, nisbi olarak ucuzlamış olan ithalattaki hızlı büyümeden kaynaklanan üretim artışı yaşanmıştır.

HEP İTHALAT...

Bu rahat ve geçen altı-yedi yıllık dönem içinde hiç sonu gelmeyecekmiş gibi gözükken finansman modeli, 2008 yaz ortasında başlayan merkez krizi ile yurtdışındaki kaynakların bir anda yok olması ve hızla maliyetlerinin katlanması sonucu Türk sanayi sektörünü "ithalat" imkanından bütünüyle yoksun bırakırken, aynı zamanda yüksek bir dış borç yükü ile karşı karşıya bırakmıştır.

Bir yönü ile mevcut dengede Türk imalat sanayii dış kaynak bulamadığı için ithalat yapamama ve yurt-içi üretimini daraltmak zorunluluğunu duymaktadır. 2009 yılında büyüme hızı, krizin sonucu olarak, % -4.8 oranında reel olarak geriledi. Gerileme büyük oranda sanayiden kaynaklandı. İthalat 2009 yılında % 30 oranında daraldı ve 2008 yılında 200 milyar doları aşmış olan ithalat 140 milyar dolara indi. 200 milyar dolar seviyesine yeniden 2 yıl sonra çıktı. AKP iktidarının I. döneminde yıllık olarak % 28 oranında büyümüş olan ithalatın II. dönemde (2009-2014) yıllık artışı % 11 düzeyine

geriledi. Ancak kriz başındaki ithalat seviyesi ile karşılaştırıldığında ikinci altı yıllık dönemde sadece toplam % 24 oranında ithalat artışı olmuştur. İthalattaki bu açık yavaşlama eğilimi bütünüyle üretime yansımış ve sanayi üretimi ortalama yıllık % 1,5-2 düzeyinde seyretmiş (-) negatif eğilim göstermiştir. Üretim yüksek ithalat bağımlılığı ve bağımlılığın ara malları ithalatından kaynaklanması

ya da orada yoğunlaşmış olması, ithalattaki düşüşün doğrudan ve hemen üretime yansımaya neden olmaya devam etmektedir. Üretim ile ithalat arasındaki bu geleneksel ilişkide hiçbir yapısal değişiklik olmadığı, aksine daha yüksek bir bağımlılık ilişkisinin ortaya çıktığını söyleyebiliriz.

İthalat-yurtiçi üretim cephesinde, 2009 ile ortaya çıkan rahat dış kaynak akışının tıkanmasına bağlı olarak, Türk sanayiinde bir

kez daha somutlaşan bu yapının yanısıra, uluslararası piyasalardan kaynaklanan dış talep daralması ve Türk özel imalat sanayiinde (bankacılık-finans kesimi dışında) karşılaştığı dış borç yükümlülüğü sorunu, uluslararası kriz ortamında Türk ekonomisinin "yumuşak karnını" oluşturmaktadır.

Türkiye bu krize kendisine dayatılmış olan bir büyüme-sanayileşme stratejisinin yapısal sonuçları nedeniyle son 35 yılda bir kez daha girmektedir. Türkiye'ye önerilmiş olan büyüme stratejisi, yaşanmakta olan kriz karşısında Türk imalat sanayiini bütün korunma imkânlarından yoksun bırakmaktadır. Krizin sonlandığı noktada da Türk imalat sanayiini ciddi başka sorunlar bekleyecektir. Krizden çıkmak için uğraşan merkez ekonomiler "rekabet imkânlarının" bu kriz sonrasında çok daha zorlanacağını tahmin ederek bu politikalara öncelik verme, kısaca yeni teknolojik-yatırım süreçlerini özendirmeyi hedeflemektedirler.

Türkiye ise, bilinçsiz bir şekilde, IMF "istikrar politikalarına" doğru yol almaktadır. Türkiye dışarıdan gelen bu krize kendi ulusal politikaları ile karşı koyabilecek güçten yoksun hale gelmiştir.

EKONOMİK BOŞLUK...

AKP iktidarı 12 yılı aşan üç seçim dönemini tamamlıyor. İktisat politikalarında iki ayrı dönemi yaşadık.

İkinci dönemin 2011 yılı seçiminden sonraki bölümünde özellikle iktisat politikası anlamında geriye dönüp baktığımızda, “iktidar boşluğu” içinde yaşadığımızı söyleyebiliyoruz. 2008 yılında sonlanan IMF+Dünya Bankası denetimindeki “İstikrar+Yapısal Reform” programından sonra Türkiye kendini büyük kriz içinde buldu. Krizden çıkış için yeni bir iktisadi kalkınma programı başlatmadı. Böyle bir arayışı yoktu. Kriz öncesi 2003-2007 arasında olduğu gibi, dış kaynak girişinin süreceği ve dış taleple büyümenin devam edeceği öngörülmekteydi. Şimdi artık rahatlıkla söyleyebiliyoruz. Kalkınma gibi bir kaygının olmadığı da açık. 2008 sonrasında, 2009 büyümesi % 5’i bulan reel daralmadan

sonra, kamu ekonomisine dayalı, büyük kent rantları ve inşaat sektörü ile büyüme sağlanabileceğini

düşünen bir iktisat tercihi yapılmak istendi. Kısa sürdü. Türkiye’nin kısa vadeli özel sektör kaynaklı dış borcu, toplam borç yapısı içinde ağırlıklı hale gelmişti. AKP iktidarının ilk beş yılı içinde dış borç artışı çok hızlı genişlemiş ve uluslararası kaynaklardan borç sağlama limitlerine yaklaşmaya başlamıştı. 2012 yılından başlayarak sırayla, önce doğrudan sermaye girişi düştü, sonra orta-uzun vadeli borçlanmayı sağlayan piyasalardan kaynak girişi sınırlandı, son olarak 2014’ün üçüncü çeyreğinden itibaren tahvil üzerinden borç imkanı da sınırlandı. Türkiye 2014’ün son aylarından başlayarak ithalatın hızla düşmesine rağmen cari açığı ancak rezerv eriterek karşılayabilir hale geldi. 2011 seçimlerinden sonra somutlaşan bu yavaşlama,

2013 ve takip eden yıllardaki %2’ler

düzeyine inen ve yıllık nüfus artışını çıkardığımız zaman tam durgunluk ve resesyon içinde olduğumuzu gösteren büyüme sonuçları; istihdam dış ticaret, enflasyon, yatırım, tasarruf, borç göstergelerindeki birlikte kötüleşme, 2011 sonrasında derin bir yönetim boşluğu yaşamakta olduğumuzu gösteriyor. Kısaca 12 yıllık AKP iktidarı son seçim döneminde iktisaden iktidar boşluğu içindedir. Bu boşluk uzun dönemli olmuş ve özellikle sanayi sektöründe yatırım alanında büyük boşluk yaratmıştır. Türkiye yeni dönemde acilen büyümeye değil, planlı ekonomik kalkınmaya yönelmek ihtiyacı vardır. Son 12 yılda yaşanmış olan büyük tahribat ekonomide yaygın bir alanda olmuştur ve artık deniz bitmiştir.

Türk Arap Ülkeleri İşadamları Fuarda Bir Araya Geldi

“2. Türk-Arap Yapı-İnşaat Malzemeleri ve Teknolojileri Fuarı-1. Ev Tekstili, Dekorasyon, İç Mimari, Mobilya Fuarı” İzmir’de gerçekleştirildi. Türk Arap Ülkeleri İş Adamları Derneği (TURAB) İzmir Şube Başkanı Sabuhi Attar, “500 Arap ülkeleri işadamlarının katıldığı fuarda 100 Türk firmasının ürünlerini sergileme fırsatı bulunduğunu söyledi.

Türk Arap Ülkeleri İşadamları Fuarda Bir Araya Geldi

Çeşme Sheraton Otel’de gerçekleştirilen açılışta konuşan Türk Arap Ülkeleri İş Adamları Derneği İzmir Şube Başkanı Sabuhi Attar, “Amacımız Türkiye’ye Arap yatırımlarını çekmek, Özellikle KOBİ’lerimizin Arap ülkelerine ihracatlarını artırmalarını istiyoruz” dedi.

Mayıs ayı içerisinde gerçekleştirilen ve Müteahhitler Federasyonu Başkanı Necip Nasır’ın katılmadığı 2. Türk-Arap Yapı-İnşaat Malzemeleri ve Teknolojileri Fuarı-1. Ev Tekstili, Dekorasyon, İç Mimari, Mobilya Fuarı’nın açılışında

Türk-Arap İşadamları Derneği Genel Başkanı Emin Ucuz, Türk-Arap-Balkan İşbirliği Stratejik Araştırmalar Başkanı Rifat Sait, Irak Ticaret Odaları Birliği Başkanı Cafer Resul Al Hamadani, Suudi Arabistan Ticaret Odaları adına Arar Ticaret Oda Başkanı Abdullah El-Karib, Arap Birliği Büyükelçisi (Büyükelçiler adına) Muhammed Al Fatih Al Nasiri, Sudan Alcazeera Vilayet Hükümet Bakanı Abdulkadir Yusuf Ahmed Khorşid birer konuşma yaptı.

“SAVAŞ VE İSTIKRARSIZLIKLAR TİCARETE ZARAR VERİYOR”

Konuşmalarda işbirliğinin artırılmasının önemine dikkat

çekilirken, bölgede yaşanan savaş ve istikrarsızlıkların ticarete verdiği zararlara vurgu yapıldı.

Dostlukların pekişmesi ve birlik temennilerinin ardından Türk Arap ülkeleri ticaretine katkı koyanlara plaket ve teşekkür belgeleri verildi. Açılış kurdelesinin kesilmesinin ardından Arap ülkeleri işadamlarıyla fuar katılımcısı firmalar arasında ikili görüşmelere geçildi.

Akşamın son etkinliğinde ise Devlet Türk Dünyası Dans ve Müzik Topluluğu sahne aldı.

“Saros Ekonomi Zirvesi”

“SAROS EKONOMİ ZİRVESİ”

EGD ile EĞİAD’ın ortaklaşa bu yıl ilkinin düzenlediği “Saros Ekonomi Zirvesi” büyük bir ilgiyle masaya yatırıldı. Zirvenin sonunda sorunlar ele alındı, öncelikler belirlendi, yapılması gerekenler öneri şeklinde açıklandı ve birçok konu gündeme geldi. EĞİAD Yönetim Kurulu Üyesi Nevser Tavgaç Eraslan’ın sunuşu ile başlayan toplantının hoş geldin konuşmasını Edirne Genç İşadamları Derneği (EĞİAD) Başkanı Hakan İnci yaptı. İnci, İstanbul Ekonomi Gazeteciler Derneği (EGD) ve yerel basınla birlikte sorunları tespit ettikten sonra zirvenin daha genişletilmiş halini ödünümüzdeki yıllarda geleneksel hale getirmek istiyoruz. Bunun için de yeni projeksiyonlar belirliyoruz” dedi.

EGD: ŞAROS KÖRFEZİ GELECEĞİN CAZİBE MERKEZİ

Ekonomi Gazetecileri Derneği (EGD)’nin Anadolu Buluşmaları çerçevesinde 15-16 ve 17 Mayıs 2015 tarihlerindeki rotası bu sefer Trakya oldu. Edirne Genç İşadamları Derneği’nin organizasyonu ile gerçekleştirilen Trakya Buluşmaları kapsamında Enez’de “Saros Ekonomi Zirvesi” ile sorunlar masaya yatırıldı.

EGD Trakya Buluşmaları “Saros Ekonomi Zirvesi” 16 Mayıs günü Enez’de İstanbul Üniversitesi Enez Sosyal Tesisleri Salonunda gerçekleştirildi. Toplantıya Ekonomi Gazeteciler Derneği (EGD) Başkanı Celal Toprak, Edirne Genç İşadamları Derneği (EĞİAD) Başkanı Hakan İnci, Enez Belediye Başkanı Eczacı Abdullah Bostancı, Keşan Ticaret ve Sanayi Odası (KTSO) Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa İşçimen, Edirne Vali Yardımcısı Mustafa

türk, Enez Kaymakamı Hasan Sazkaya, Ticaret İl Müdürü Mahmut Altuğ, EĞİAD Yönetim Kurulu Üyesi ve EGD Trakya Temsilcisi Nevser Tavgaç Eraslan ile yerel ve İstanbul’dan çok sayıda gazeteci katıldı.

Serdar Bakır, Edirne Ticaret Borsası (ETB) Başkanı Özay Öz

TOPRAK: “HER KENTTE İŞADAMLARI İLE GAZETECİLERİ BULUŞTURUYORUZ”

Toplantının ilk konuşmasını EGD Başkanı Celal Toprak yaptı. “Neredeyse her kentte işadamları ile gazetecileri buluşturuyoruz” diyerek şunları söyledi: “Neredeyse her kentte işadamları ile gazetecileri buluşturma konumuz var.

Her gittiğimiz yerde gözlemlerimizi belirtirsek bölgenin insanları müthiş heyecanlı, atılan adımlar önemli.

Biz bölgelerde çalışmalar yapıyoruz fakat Ankara bundan bir haber. 2023’de Cumhuriyet’in 100’üncü yılında GSMH’yi 20 bin dolarlara çekmeye çalışıyoruz mümkün mü? Hedefi koyanlar, ortaya atanlar biz hedefi koyduk ama gerçekleşir mi gerçekleşmez mi demeye başladılar. Son yıllarda Anadolu markaları kentlerden geçiyor. Yeni dönemde kent markaları ekonomiyi lirleyecek.”

“FINDIK BORSASINI KURMUŞUZ, FİYATINI BELİRLEYEMİYORUZ”

EGD Başkanı Toprak, geçtiğimiz ay da Ordu’ya gittiklerini belirterek buradaki gözlemlerini de kısaca şöyle aktardı: “Ordu da fındık ile ilgili bir şey yapmamış, fındık borsasını kuramamışız. Fındığın fiyatını belirleyemiyoruz. Ordu’da şelaleler var, turizm ile tanıtıyoruz. Aynı şekilde Malatya’da bir Levent Kanyonu var ki Kanada’dakinin aynısı. Bu kanyonu düzenleyen çalışkan valiyi Malatya’dan göndermişler, sanki çalışmak ve iyi bir şey yapmak suçmuş gibi. Anadolu’dan Trakya’dan bunları değiştireceksek yerine daha iyisini koyamayacaksak çalışmalar ve başarılı olmak ne işe yarayacak?”

“İPSALA PİRİNÇİ, SATIR ET, SAROZ BALIĞI MARKA OLMALI”

Son olarak Celal Toprak markalaşma konusuna değinerek “Yörenin İpsala Pirinci, Saros Balığı, Satır Eti mutlaka markalaştırılmalı.

kadar bunlarla ilgili Xhiç bir şey yapılamaması üzüntü verici. İpsala Pirinci, Satır Et, Saros Balığı için marka değeri yaratılırsa dünyaya daha iyi pazarlanabilir. Buranın markası olarak iş çözülebilir. İşlerin Ankara’ya bırakılmayacak kadar ciddi bir iş olduğu belli. Tokat’da, Ordu’da, Malatya’da bu çıkışları yapabiliriz. Kimsenin bizi kurtarmasını beklemezsek, bu önemli işleri harekete geçirirsek başarırız” diye konuştu.

“SAROS KENDİ KENDİNİ YENİLEYEN 3 KÖRFEZDEN BİRİ”

Saros Körfezi Turizm Otelciler Yatırım Derneği Başkanı Mustafa İşçimen,, 48 yıldan beri Saros’da yaşayan biri olarak uzun yıllardır turizmde bir mücadeleye başladıklarını söyledi. Markalaşma konusunda son 5 yılda adımlar atıldığını hatırlatan İşçimen şu açıklamaları yaptı: “Saros dünyanın kendi kendini yenileyen 3 körfezinden biri. Doğal yapısı ile Saros Körfezi ve Turizm Otelciler Yatırım Derneği olarak alternatif turizmi nasıl başarırız diye harekete geçerek bir yanesil

projesi ürettik. Dünyanın ilk Sualtı Müzesini Saros'da yaptık. Bu projede hiçbir devlet desteği yok, tamamen gönüllü ve çevreye duyarlı insanların desteği ile Erikli'de başladık. Son 5 yıldır EMITT Fuarı'nda yaptığımız tanıtımlarda Edirne'de deniz var mı dediğimizde birçok insan yok diyordu. Oysa Saros Edirne'nin incisidir."İşçimen, bölgede yatak sayısı ile gelen turist sayısı konusunda oldukça sıkıntılı olduklarını ifade etti.

"TURİZMDE PATLAMA YAPTIK FAKAT HAZIR DEĞİLİZ"

EGİAD (Edirne Genç İşadamları Derneği) Başkanı Hakan İnci, hem otel işlettiklerini hem de müteahhitlik işi yaptıklarını belirterek Hamzabeyli bölgesinde Keşan, İpsala ve Enez'i birlikte değerlendirmek gerektiğini söyledi. Bu 3 ilçe ekonomisinin zincirleme olarak birbirine bağlı olduğunu ve Hamzabeyli'ye olumlu yansıdığını söyledi. Turizm olarak Saros'un tercih edildiğini belirten İnci, "Yakın olduğu için en büyük tercih nedeni. Bölgede profesyonellik şart kendi içinde yaratılan döngüden kurtulmamız lazım" dedi.

"DOĞAL VE TARİHİ GÜZELLİKLER İLE ÖN PLANA ÇIKMAK..."

Enez Belediye Başkanı Ecz. Abdullah Bostancı da yörenin balıkçılık, tarım ve gelişen turizm ile geçimini sürdürdüğüne dikkat çekerek Enez'in en büyük hedefinin doğal ve tarihi güzellikleri ile turizmde ön plana çıkmak olduğunu söyledi. Turizm hedeflerini gerçekleştirmek için Enez'in bu güne kadar birçok yatırım yaptığını vurgulayan Bostancı "Bundan sonraki turizm hedefleri doğrultusunda yapacağı yatırımları da projelendirdi" dedi. İçin Enez'in bu güne kadar birçok yatırım yaptığını vurgulayan Bostancı "Bundan sonraki turizm hedefleri doğrultusunda yapacağı yatırımları da projelendirdi" dedi.

"BÖLGENİN SULAMA PROJELERİ ÖNEMLİ"

Edirne Ticaret Borsası Başkanı Özay Öztürk bölgede sulama ile ilgili projelerin yapıldığına dikkat çekerek Türkiye geneline bakıldığında bölgenin 3 katı yağmur aldığını söyledi. Hamzadere, Çakmaklı, Çömlek Dere projesinin Türkiye'nin

bölgedeki ürün deseninin değişmesi açısından önemine dikkat çeken Öztürk, şöyle devam etti: "Trakya'da buğdayın ekilmesini çok doğru bulmuyorum. Verimlilik fazla olmuyor katma değer yaratmıyor. Buğday Anadolu'da ekilmeli. Hayvancılık et açığı ile gündeme gelen bir konu. Sulama projeleri çok önemli. Sulamalar ile birlikte çeltik üretimi artacak. Son dönemlerde meyvecilik yatırımları var, farklı ürün desenlerinde farklılaşmayı beliyoruz. Ayrıca meyve suyu üreten tesisler, hayvancılık, aile çiftliği, gıda stratejisi ile tarım ön plana çıkacak. Endüstriyel hayvancılık belirli seviyeye getirilmeli. Ölçekler büyütülmeli. Bölgemiz hayvancılık açısından çok uygun. Hammaddeleri üreten bir yapısı var. Durum böyle olunca köyden kente göçün de önüne geçilecek. Ekonomik üretim yapılacak. Trakya'da araziler çok verimli. Yatırımcı bir iki yıl para kazanmadı mı yatırımı durdurur. Tarım çok geniş ve üzerinde durulması gereken bir konu."

Mahfi EĞİLMEZ

SIFIR ENFLASYON SIFIR FAİZ

İdeal enflasyon ve faiz oranı her zaman merak konusu olmuştur. Kimilerine göre her ikisinin de sıfır olduğu durum ideal durumdur. Ben o kanıda değilim. Sıfır enflasyon ve sıfır reel faiz insanları harcama yapmaktan alıkoyan bir durumdur. Gelecek yıl fiyatının aynı kalacağını bildiğiniz bir şeyi almakta acele etmezsiniz. Hele faizler de sıfırsa o zaman kredi kullanıp da o malı almanıza gerek yoktur. Bir sonraki yıl da yine sıfır faizle o krediyi alıp geçen yılki fiyattan aynı malı alabilirsiniz. Bu durumda hiç kimse harcama konusunda acele etmez. Öyle olunca da tüketim azalır, talep düşer.

ABD’de küresel krizle birlikte bu anlattığım olgu yaşandı. Amerikalılar genelde arabalarını 3 yılda bir değiştirirler. Kriz süresince bu döngü 5 – 7 yıla kadar çıktı. ABD yönetimi ve Fed, enflasyonun yükselmesi için neredeyse dua etmeye başlamış durumdalar. Dünyada birçok ekonomide enflasyon hedeflemesi, enflasyonu düşürmeye yönelik bir politika olarak uygulanırken, ABD’de enflasyonu yükseltmeye yönelik örtük bir politikaya dönüştü. 1929 büyük depresyonundan kalma bir etkiyle Amerikalıların fobisi enflasyon değil işsizliktir. Enflasyon, daha geri planda bir endişedir.

Avrupa’nın ABD’de olduğu gibi bir enflasyon yükseltici enflasyon

hedeflemesine henüz geçmemiş olmasının nedeni Almanya’nın (ve Bundesbank’ın) enflasyon fobisidir. Alman halkı II. Dünya Savaşı öncesinde hiper-enflasyon yaşamış ve bunun sonucunda Hitler iktidara gelmiştir. Dolayısıyla Almanlar için en büyük ekonomik fobi enflasyon olmuştur. Bu yüzden Avrupa Merkez Bankası enflasyonu artırıcı bir enflasyon hedeflemesi izlememektedir. Japonya, aşağı yukarı çeyrek yüzyıldır durgunluk yaşıyor. Ekonomi büyüyemiyor, enflasyon sıfır dolayında, faizler de sıfırın çevresinde dolaşıyor. Ponya 2 yıl öncesine kadar gevşek maliye politikası izleyerek yüzde 8’lere varan bütçe açıkları verdiyse de bu gidişi tersine çevirip talebi artırıp büyümeyi canlandıramadı. Abe’nin yeniden iktidara gelmesiyle başlattığı Yen’e değer kaybettirme ve parasal genişleme politikasıyla şimdilerde enflasyonu yukarı yönlendirmeyi başardı Japonya. Ne var ki bu değişimin talep üzerinden giderek büyümeye yansımaları zaman alıyor. Keynesyen Likidite tuzağı para arzındaki artışların faizleri daha fazla düşüremeyeceği bir aşamayı ifade eder. Bu aşamaya gelindiğinde ekonomiye enjekte edilen likidite, atıl birikim biçiminde elde tutulmaya başlanır ve dolayısıyla para arzındaki artış ekonomiyi canlandırmaya yaramaz. Keynesyen likidite tuzağı ortaya atıldığında doların altın karşılığı bulunuyordu. Dolayısıyla insanların düşük faiz ortamlarında ellerine geçen parayı tıpkı altın gibi elde tutmaları ve tahvil fiyatlarının düşmesini (yani tahvil faizlerinin yükselişe geçmesini) beklemeleri doğaldı.

Artık hiçbir paranın bu tür altın karşılığı olmadığı dikkate alınırsa günümüzde likidite tuzağının farklı bir yere oturmuş olduğu ortaya çıkıyor. Başlıca üç farklı görünümünden söz etmemiz mümkündür: (1) Likidite tuzağına girildiği aşamada

para arzının ya da para bazının genişletilmesine ve faizin en düşük düzeye inmesine karşın insanlar ellerine geçen parayı mümkün olduğunca az harcıyıp kalanı tasarruf ederek geleceği beklemeye başlıyorlar. Böyle bir ortamda bankalarda mevduat artsa bile bunlara yönelik kredi talebinde artış olmuyor. Çünkü tüketimin kısıldığı bir yerde yeni yatırımlar yaparak üretim kapasitesini artıracak eylemlere girilmesi anlamlı görünmüyor. Hiç kuşkusuz bu eğilimin elektronik eşyada olduğu gibi yeni teknolojilere yönelik alanlarda bazı istisnaları da olabiliyor. (2) Faizlerin çok düşük olduğu ekonomilerde ortaya çıkan parasal genişlemeden yararlananlar ellerine geçen parayı daha yüksek faiz getirisi veren ekonomilere yolluyorlar. Bu olgu, günümüzde sermaye hareketlerinin serbestliğinin Keynes’in yaşadığı döneme göre çok daha fazla olmasının yarattığı bir başka farklılık olarak karşımıza çıkıyor. Bu durumda ABD ya da Avrupa’da piyasaya sürülen likiditeyi ellerine geçirenler bu paraları faiz oranının yüksek olduğu ekonomilere yatırarak daha yüksek getiri elde etmeyi planlıyorlar. Bu durumda piyasaya sürülen likiditenin yerel ekonomiye katkısından çok başka ekonomileri canlandırmaya yararı ya da oralarda yerli paranın değerlendirilmesine yol açarak o ekonomilere zararı söz konusu olabiliyor. (3) Özellikle otomobil, buzdolabı, televizyon seti vb gibi dayanıklı tüketim mallarını belirli sürelerde değiştirmeye alışmış olan insanlar, enflasyonun ve faizin sıfır olduğu bir dönemde bunları değiştirme, yenileme gereği görmüyorlar. Çünkü faizin ve enflasyonun sıfır düzeyinde devam etmesi bunların sonraki dönemlerde değiştirilmesiyle şimdiden alınması arasında fark kalmamasına yol açıyor.

EMEKLİYE TATİL ÖNERİSİ

CHP İstanbul Milletvekili Umut Oran, “Emeklinin aylığı konut ve gıdaya gidiyor; faturalar da ödenince elde avuçta bir şey kalmıyor. Avrupalı emekliler Türkiye’deki 5 yıldızlı otellere rahatça gelirken, bizim emeklilerimiz için tatil adeta hayal. Emeklilerimizin, yılda bir haftalık tatil imkânı yok” diye konuştu. Turizmde son yıllarda sayıları rekor hızla artan otellerin ana sezonda bile dolmadığını ve ölü sezonda adeta sinek avladığını belirten Oran, “En gözde turizm merkezlerinden Antalya’da bile doluluk oranı sezon dışında yüzde 30'lara iniyor” dedi.

Ülkemizde 11 milyona yakın emekli bulunduğunu belirten Umut Oran, işçi emeklileri ortalama 1.002,80 TL, emekli esnaf ortalama 1.043,50 TL, memur emeklisi ortalama 1.529 TL aylık alıyor. Aylıklar; SSK emeklilerinde 956, esnaf emeklilerinde 781,80, memur emeklilerinde 1.230,10 TL'ye kadar düşüyor. Emekli aylığının büyük bölümü mutfak ve konut harcamasına gidiyor. Elektrik, su, doğalgaz vb. faturalarını da ödeyince emeklinin elinde avucunda bir şey kalmıyor ifadelerini kullandı.

Oran, açıklamasını şöyle sürdürdü:

Ülkemizde bir emeklinin, kendi bütçesiyle gidip bir hafta tatil yapması neredeyse imkansızdır. Emeklilerin çoğu artık hiç kullanmadıkları ‘tatil’ sözcüğünün varlığını dahi unutmak üzere! Avrupalı emekliler, sosyal devletin sağladığı imkânlarla, Türkiye’deki 5 yıldızlı otellere rahatça gelip tatilini yaparken, bizim emeklilerimiz için böyle bir tatil adeta hayal

SAYILARI HIZLA ARTAN OTELLER DOLMUYOR...

Öte yandan Türkiye’de son yıllarda hızla artan turizm yatırımları ile atıl bir kapasite ortaya çıkmış bulunuyor. Resmi verilere göre turizm işletme belgeli tesislerde 1990’da 173 bin olan yatak kapasitesi 2013 itibariyle 750 bine yaklaşmıştır. Bu yatak kapasitesinin de yaklaşık 310 bini Ege ve Akdeniz bölgelerinde olmak üzere toplamda 370 bini 1. Sınıf (5 yıldızlı) otel, tatil köyü ve termal otellerde bulunmaktadır. Ancak, Türkiye’nin son yıllarda rekor hızla artan 5 yıldızlı otelleri, turizmde en parlak dönem olan yaz aylarında bile tam doluluk oranına ulaşamadığı gibi, ana sezon dışında adeta sinek avlıyor, doluluk oranı düşük kalıyor. Bu yılın ilk dört ayında Türkiye otellerinde doluluk oranı yüzde 60,8’de kaldı. Her yıl Kasım, Aralık, Ocak, Şubat, Mart aylarını kapsayan beş aylık dönem ise turizmde ölü sezondur. Ölü sezonda turizm tesislerinde doluluk dibe inmektedir. En gözde turizm merkezlerinden Antalya’da bile doluluk oranı bu dönemde yüzde 30'lara düşmektedir. Ayrıca kış turizmi yapılan Bolu Kartalkaya, Uludağ, Palandöken gibi kayak merkezleri neredeyse yılın 6-7 ayında boş kalmaktadır. Emeklilerimiz turizm yoğunluğunun olmadığı aylarda buralarda rahatlıkla tatil yapabilmelidir.

GELİN BİR HESAP YAPALIM...

Nisan-Haziran gibi turizmde en parlak sezonun henüz başlamadığı üç aylık bir dönemde, ortalama turizmde yüzde 70 doluluk oranına ulaşıldığı, yani sadece yüzde 30’un boş kaldığını varsaysak bile ülke genelindeki 750 bin yatak kapasitesinin 250 bini atıl demektir. Atıl kalan bu yatak kapasitesinden, emekliler yararlandırılabilir. Bu üç aylık süre birer haftalık dönemlere böldüğümüzde, 13 tatil dönemi eder. Bu 13 dönemde 250 bin yatak kapasitesi ile 3 milyon 250 bin emekliye, Akdeniz ya da Ege otellerinde birer haftalık tatil imkânı yaratılabilir. Her yıl başvurular içinden çekilecek kurayla emekliler dönüşümlü biçimde bu imkândan yararlandırılabilir. Böylece isteyen emeklilere iki üç yılda bir tatil sırası gelecektir. Uygulamanın yılın tümüne yayılması durumunda ise emeklilere her yıl tatil imkânı yaratmak mümkün olacaktır. Yatakları boş kalan 5 yıldızlı otellerin, “5 gün 4 gece, her şey dâhil, kişi başı 250 TL”ye tatil kampanyaları göz önüne alındığında bir haftalık tatilin maliyetini 300 TL’den hesaplamak yanlış olmayacaktır. Bu durumda 3 aylık dönemde 3 milyon 250 bin emeklinin toplam tatil maliyeti 975 milyon lira edecektir. Bu bedel, “sosyal devlet” anlayışıyla kamu tarafından, mevcut kaynaklarla, ya da oluşturulacak yeni fonlarla finanse edilebilir. Bu bedelin yarısının dahi kamu kaynakları ile karşılanması emekliye yılda bir hafta tatil yapma imkânı sağlayacaktır ki bunun da maliyeti 500 milyon liranın altında bir tutardır. Bu uygulamadan turizm sektörü de kazançlı çıkacaktır. Bu şekilde oteller ana sezon dışında da sinek avlamak, zararı sineye çekmek yerine, doluluk sağlayacaktır. Oteller sezonluk olan çalışanlarını sürekliliğe çevirecek; uygulama istihdama da katkı sağlayacaktır.

MERKEZ FAİZE DOKUNMADI

Merkez Bankası yılın beşinci toplantısında da faizid eğiştirmedi. Piyasalarındörtgözle beklediği Merkez Bankası (TCMB) faiz kararı açıklandı. Yılın dördüncü Para

Politikası Kurulu (PPK) toplantısında Merkez Bankası faizlerde değişikliğe gitmedi.

Merkez Bankası faizde üst sınırı yüzde 10.75'te, alt sınırı yüzde 7.25'te, politika faizini ise yüzde 7.5'te sabit tuttu.

Uzmanlar da bu PPK toplantısında faizlerde değişiklik beklemiyordu.

Merkez Bankası geçen ayki toplantıda da faizi değiştirmemiştir ancak TL zorunlu karşılıklara ödenen faiz oranlarını artırırken, döviz depolarının faiz oranlarını düşürmüştü.

Merkez Bankası Başkanı Erdem Başçı başkanlığında yapılan Para Politikası Kurulu kararları ile ilgili açıklama yapıldı.

Bankadan yapılan açıklamada, Kurulun Merkez Bankası bünyesindeki Bankalararası Para Piyasası ve Borsa İstanbul Repo-Ters Repo Pazarlarında uygulanmakta olan faiz

oranları ile bir hafta vadeli repo ihale faiz oranının sabit bırakıldığı belirtildi.

Bir hafta vadeli repo ihale faiz oranı yüzde 7,25 olarak bırakan Banka, Geç Likidite Penceresi uygulaması çerçevesinde, Bankalararası Para Piyasası'nda saat 16.00-17.00 arası gecelik vadede uygulanan Merkez Bankası borçlanma faiz oranını yüzde 0, borç verme faiz oranı yüzde 12,25 olarak tuttu.

Toplantı sonrasında yapılan açıklamada şöyle denildi:

"Sıkı para politikası duruşunun ve alınan makro ihtiyati önlemlerin etkisiyle kredi büyüme hızları makul düzeylerde seyretmektedir. Dış ticaret hadlerindeki olumlu gelişmeler ve tüketici kredilerinin ılımlı seyri cari dengedeki iyileşmeyi desteklemektedir. Dış talep zayıf seyrini korurken iç talep büyümeye ılımlı düzeyde katkı vermektedir. Kurul, açıklanan yapısal reformların uygulamaya geçirilmesinin büyüme potansiyelini önemli ölçüde artırabileceğini değerlendirmektedir.

Uygulanan temkinli para ve maliye politikaları ile alınan makro ihtiyati önlemler enflasyonu, özellikle

enerji ve gıda dışı (çekirdek) enflasyon göstergelerini olumlu yönde etkilemeye devam etmektedir. Ancak, döviz kurlarında son dönemde yaşanan oynaklıklar, asyon Raporunda belirtildiği gibi, çekirdek enflasyondaki iyileşmeyi sınırlandırmıştır.

Bu çerçevede, küresel piyasalardaki belirsizlikler ile enerji ve gıda fiyatlarındaki oynaklıklar da dikkate alındığında, para politikasındaki temkinli yaklaşımın sürdürülmesi gerekmektedir. Bu doğrultuda Kurul, faiz oranlarının sabit tutulmasına karar vermiştir. Önümüzdeki dönemde para politikası kararları enflasyon görünümündeki iyileşmenin hızına bağlı olacaktır. Enflasyon beklentileri, fiyatlama davranışları ve enflasyonu etkileyen diğer unsurlar yakından izlenecek ve enflasyon görünümünde belirgin bir iyileşme sağlanana kadar getiri eğrisini yataya yakın tutmak suretiyle para politikasındaki temkinli duruş sürdürülecektir. Açıklanacak her türlü yeni verinin ve haberin Kurul'un geleceğe yönelik politika duruşunu değiştirmesine neden olabileceği önemle vurgulanmalıdır."

İSO Meclisi Uluslararası Doğrudan Yatırımlar ve Kalkınma Gündemiyle Toplandı

İSO Meclisi Uluslararası Doğrudan Yatırımlar ve Kalkınma Gündemiyle Toplandı

İstanbul Sanayi Odası (İSO) Meclisi'nin Mayıs ayı olağan toplantısı "Uluslararası Doğrudan Yatırımlar, Markalaşma, Lojistik ve Endüstriyel Stratejilerin Sürdürülebilir Kalkınma Açısından Ekonomimiz ve Sanayimiz İçin Rolü ve Önemi" ana gündemi ile İSO Meclis Başkanı Zeynep Bodur Okyay başkanlığında gerçekleştirildi. Dünya Yatırım Ajansları Birliği ve THY Yönetim Kurulu Başkanı İlker Aycı'nın konuk olarak ağırlandığı meclis toplantısında konuşan İSO Yönetim Kurulu Başkanı Erdal Bahçivan artık dünyada sırf büyüme rakamlarından ziyade büyümenin kalitesine odaklanıldığını söyledi. Bahçivan "Uluslararası doğrudan yatırımlar, gelişmekte olan ülkelerin kaliteli büyüme süreci açısından çok büyük önem taşıyor" dedi. İSO Meclis Başkanı Zeynep Bodur

Okyay'ın açılış konuşmasıyla başlayan Meclis toplantısında Okyay, bir yıl önce Soma'da yaşanan elim bir maden kazasında hayatını kaybeden 301 madenciyi andı. Bursa, Eskişehir ve Kocaeli'ndeki metal ve otomobil fabrikalarında yapılan grevin sonlandırılıp çalışma barışının öne çıkmasından duyduğu memnuniyeti dile getirdi. Ardından 7 Haziran'da gerçekleştirilecek genel seçimlerin huzur içinde geçmesini dileyen Bodur Okyay, "8 Haziran tarihinden sonra seçim meselesinden geçip, geçim meselesine dönmemiz gerekecek" dedi.

Dünya ekonomisinin yavaşlamasından söz eden Zeynep Bodur Okyay, "Türkiye'de AR-GE'nin milli gelir içindeki payı yüzde 1 civarında. Türkiye'nin doğrudan yatırım menşei çeşitlenmeli. Bu nedenle Türkiye'nin kat edecek çok yolu var. İnşallah bundan sonra yeni bir atılımı yeni bir dönüşümü gerçekleştireceğiz. Bu noktada Türkiye'nin küresel teknoloji transferlerini takip etmesi ve teknoloji üretmesi çok önemli" dedi.

Daha sonra gündemle ilgili söz alarak konuşmasını yapan İSO Başkanı Erdal Bahçivan, Bilgi ve teknoloji-yoğun bir üretim anlayışı bu yüzyılın bir gerçeği olduğunu belirterek bilgi ve teknoloji-yoğun bir üretim için Türkiye'nin yerli sermaye

stoku yetersiz olduğunu söyledi. Bahçivan, "Bu yetersizliğin ve engelin üstesinden gelebilmenin en etkili yolu, uluslararası doğrudan yatırımlardan geçiyor. Türkiye'de yabancı sermaye yatırımlarının artırılması; büyük ölçüde sermaye açığının ortadan kalkmasına, üretimde eski teknoloji yerine yeni teknolojinin kullanılmasına, yeni teknolojiyle birlikte üretimde verimliliğin artmasına ve yeni dış pazarlara daha fazla açılmasına olanak sağlayacaktır. Küresel rekabetin giderek arttığı bir dünyada, gelişmekte olan bir ülke olarak bu konuda eskiye oranla daha fazla çaba sergilememiz gerektiğini burada özellikle ifade etmek istiyorum" dedi.

Doğrudan yabancı yatırımların gelişmekte olan ülke ekonomilerinin kalkınmaları açısından önemli olduğuna dikkat çeken İSO Başkanı Bahçivan, bu yatırımların teknoloji transferinin en önemli kanallarından biri olduğunu ve ülke içerisinde teknoloji ve katma değer odaklı rekabetçiliğin gelişmesinde de önemli rol oynadığını ifade etti.

Doğrudan yabancı yatırımların bir ülkede yatırım ikliminin ne durumda olduğunu doğrudan gösterdiğini belirten Bahçivan, ekonomik düzenlemeler, şeffaflık, hukukun üstünlüğü, bürokrasi gibi faktörlerin güçlü olduğu ülkelerde

yabancı yatırımcıların risk iştahının daha yüksek olacağını ve daha uzun vadeli yatırımlara girişeceklerini aktardı.

Bahçivan, kısa vadeli portföy yatırımları veya kredi-mevduat akımları gibi döviz kaynaklarının finans piyasalarındaki oynaklıklara karşı son derece kırılgan olduğunu ve geri çekilmesinin oldukça kolay olan yatırım türleri olduğunu hatırlattı. İSO Başkanı Bahçivan, “Oysa doğrudan yatırımlar genellikle reel sektör alanındaki fiziksel varlıklara yönelik oldukları için, geriye taşınması kolay değildir ve daha uzun vadeli niteliğe sahiptir. Bu nedenle cari açık veren bir ülkede dış ekonomik dengelerin ne kadar sağlıklı durumda olduğu, yalnızca cari açığın büyüklüğüyle değil; aynı zamanda cari açık finansmanında doğrudan yatırımların ne kadar pay sahibi olduğuyla da ölçülmektedir” dedi. Türkiye’ye net doğrudan yatırım girişlerinin 2013’te

8,8 milyar dolardan 2014’te 5,5 milyar dolara düştüğünü kaydeden Erdal Bahçivan, 2002-2014 yılları arasında Türkiye’ye yönelik doğrudan yatırımlarında en büyük payın yüzde 36,9 ile finans ve sigorta alanına yöneldiğini, imalat sanayinin ise yüzde 22,3 ile ikinci sırada yer aldığını söyledi.

Türkiye’nin orta gelir tuzağını aşması için uluslararası doğrudan yatırımlar kadar, ülke olarak markalaşmanın da çok önemli olduğunu belirten Bahçivan, doğru bir stratejinin izlenerek etrafımızda bulunan coğrafyalarda da bölgesel bir marka olmanın mücadelesinin verilmesi gerektiğini vurguladı. Bahçivan sözlerini şöyle sürdürdü: “Bir ülkenin markalaşmasının önemine değinirken, bu süreç şehirler ve firmalar bazında markalaşmayla da desteklenmelidir. İstanbul bir marka şehir olma yolunda son yıllarda gerçekten önemli mesafeler kat ediyor. Bu şehirdeki firmalarımızın da

kendi markalarını geliştirerek ülke ve şehirlerin markalaşma mücadelesinde yerlerini almaları gerekiyor. Bu bağlamda önemli gördüğüm bir noktaya dikkat çekmek istiyorum: Güçlü, sürdürülebilir, global markalar; ihracat geliri, ekonominin dinamizmi ve gücünde büyük artışlar sağlar. Bu büyük ekonomik artışı sağlamaya imkân verecek güçlü bir markayı yaratmak hiç de kolay değil. Markalaşmanın planlı, uzun vadeli ve sabra dayalı bir inşa süreci olduğunu asla unutmamalıyız. Hiçbir marka bir gecede efsane haline gelmemiştir. Dünyaca bilinen birçok markaya baktığımızda bunların bir asırdan fazla bir ömre sahip olduklarını görüyoruz.”

ENFLASYON ÜÇ AYIN ZİRVESİNDE

Tüketici fiyatları nisanda yüzde 7.91 ile tahminleri aştı. Bu artış hızı devam ederse Merkez'in yıl sonu için öngördüğü tahmin yılın ilk yarısında aşılmış olacak.

Tüketici fiyatları enflasyonu (TÜFE) nisan ayında gıda ve giyim kalemi öncülüğünde yüzde 1.43 olan beklentilerin üzerinde yüzde 1.63 artarken, yıllık enflasyon ise yüzde mart ayındaki 7.61'den nisanda yüzde 7.91'e çıktı. Yıllık TÜFE böylece üç ayın zirvesini gördü. Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) açıkladığı verilere göre üretici fiyatları da nisanda yüzde 1.43 artarken yıllık artış yüzde 4.8 oldu.

Yıllık en fazla artış yüzde 14.36 ile gıda ve alkolsüz içecekler grubunda gerçekleşti. Gıda enflasyonu aylık yüzde 1.72 ile 2003'ten sonraki en yüksek nisan ayı artışını kaydetti. Merkez, yılın ilk enflasyon raporunda gıda fiyatları için yüzde 9'luk tahmini korumuş, yıl sonu enflasyonunu ise orta noktası yüzde 6.8 olmak üzere yüzde 5.6-8 aralığında öngörmüştü. Ancak veriler şimdiden Merkez'in tahminlerinde güncelleme yapacağına işaret ediyor.

TÜFE'de, bir önceki yılın aynı ayına göre lokanta ve oteller yüzde 13.34, çeşitli mal ve hizmetler yüzde 9.9, konutta yüzde 8.21, eğitimde yüzde 7.88 artışın yüksek olduğu diğer ana harcama grupları oldu. Aylık en yüksek artış ise yüzde 12.3 ile giyim ve ayakkabı grubunda olurken, gıda ve alkolsüz içeceklerde yüzde 1.63, ev eşyasında yüzde 1.35, lokanta ve otellerde yüzde 1.27 ve çeşitli mal ve hizmetlerde yüzde 1.24 artış gerçekleşti. Aylık düşüş gösteren tek grup yüzde 0.28 ile haberleşme oldu.

PATATESİ BİLE İTHAL EDER HALE GELDİK!

Patatesin fiyatı 5 lirayı bulunca ithalat yoluna gidilmesi kararlaştırıldı.

Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekci, "Gıda enflasyonunu düşürmek için patates ithalatını serbest bırakacağız" dedi. Gündeme soruları yanıtlayan Zeybekci, enflasyona katkısı yüksek olan bazı bazında ithalat izni verilebileceğini söyledi.

Bakan Zeybekci, 2014'te kuru fasulye fiyatının çok yükseldiğini hatırlatarak, şöyle konuştu: "Bu tam anlamıyla bir spekülasyondur. Türkiye'nin üretimi ve tüketimi belli. Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'na ithalat yetkisi verdiğimiz anda fiyatlar değişmeye başladı. Bir kilo bile fasulye ithal etmeden fiyatlar istediğimiz noktaya geldi. Patates fiyatlarında da son 1 yılda ciddi artış var son iki ayda da bir spekülasyon var.

İhtiyaç duyacağımızı zannetmiyorum ama hazırlıklarımızı yaptık. Gerekirse, üreticinin elinden 1 liraya çıkıp, tüketicinin eline 5 liraya varan patatesi, eline alanların elinde patlatacak, onlara dünyanın kaç bucak olduğunu öğretecek noktaya gelmiş bulunuyoruz." Bu konuşulduğunda 'Patates de ithal ettiler' diyeceklerini anlatan Zeybekci, "Henüz daha o noktaya gelmedik. 4.5-5 milyon ton patates üretimimiz var ve bu rakam tüketimin çok üzerinde. Birilerini bunu speküle ediyor. Onlara derslerini vereceğiz" dedi.

Bakan Zeybekci'nin açıklamasından sonra gözler en yakın üretim bölgesi olan İran'a çevrildi. İran'da patatesin fiyatı 50 kuruş seviyesinde. Devletin İran patatesinde vergi ve fon kesintilerini minimuma indirerek ithalata izin vermesi halinde pazarlarda patates fiyatının 1.5 liraya kadar inebileceği belirtiliyor.

İlişkin ürünler için miktar

TÜKETİCİ GÜVENİ 6 YILIN EN DÜŞÜĞÜNDE

Tüketici güven endeksi Mayıs'ta 64,29'a gerileyerek 6 yılın en düşük seviyesini gördü. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), mayıs ayına ilişkin tüketici güven endeksini açıkladı. TÜİK ve Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası işbirliğiyle yürütülen anket sonuçlarından hesaplanan tüketici güven endeksi, mayısta bir önceki aya göre yüzde 1,6 geriledi. Nisanda 65,35 olan endeks, mayısta 64,29'a düştü. Merkez Bankası ve TÜİK işbirliği ile hazırlanan endeks Nisan ayında 65,35 değerini almıştı. Verilere göre, tüketici güven endeksi Mayıs ayında yüzde 1,6 düşüş gösterdi.

TÜİK verilerine göre, 2012'de güncellenmiş endeksin geri çekme yöntemi ile 2004-2011 değerlerinin mevcut endekse uyarlanmış haliyle veri Mart 2009'da görülen 61,55 seviyesinden bu yana en düşük seviyeye gerilemiş oldu.

Endeksin 100'den büyük olması tüketici güveninde iyimser durum, 100'den küçük olması ise tüketici güveninde kötümser durum olduğunu gösteriyor.

KONUT FİYATLARI YÜZDE 2,08 ARTTI

Türkiye Konut Fiyat Endeksi (TKFE), mart ayında yüzde 2,08 artarak 178,80'e yükseldi.

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası (TCMB), 2015 yılı mart ayına ilişkin Konut Fiyat Endeksi verilerini açıkladı. Bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 18,56 artan TKFE, aynı dönemde reel olarak yüzde 10,18 arttı.

Metrekare başına konut değeri olarak hesaplanan birim fiyatlar 2014 yılı mart ayında 1.342,23 TL/metrekare iken 2015 yılı mart ayında 1.569,79 TL/metrekare olarak gerçekleşti.

Türkiye genelinde, 45 ilde son iki yılda yapıımı gerçekleşen konutların değerlendirme raporları analiz edilerek hesaplanan Türkiye Yeni Konutlar Fiyat Endeksi (TYKFE) 2015 yılı mart ayında bir önceki aya göre yüzde 2,26 artarak 175,30'a yükseldi. Endeks bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 16,09, reel olarak ise yüzde 7,88 arttı.

EVTEKS FUARI 138 BİN KİŞİYİ AĞIRLADI

TETSİAD ve CNR Holding işbirliği ile düzenlenen dünyanın ikinci, Türkiye'nin en büyük ev tekstil fuarı "EVTEKS", bu yıl 21. kez ziyaretçilerini ağırladı. Fuarı bu yıl 138 bin 368 kişi ziyaret etti.

Düzenlendiği alan itibarı ile dünyanın en büyük ev tekstili fuarlarından olan "EVTEKS İstanbul Uluslararası Ev Tekstili Fuarı", 19-23 Mayıs 2015 tarihleri arasında sektörün devlerini İstanbul'da buluşturdu. Türkiye'de düzenlenen fuarlar arasında, uluslararası katılımcı çeşitliliği ve yabancı ziyaretçi sayısı ile dikkat çeken EVTEKS Fuarı'nı bu yıl 138 bin 368 kişi ziyaret etti.

EVTEKS Fuarı'na, Ekonomi Bakanlığı tarafından davet edilen Almanya, ABD, Avustralya, Avusturya, Azerbaycan, BAE, Belçika, Bulgaristan, Cezayir, Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Fas, Finlandiya, Fransa, Güney Afrika, Hollanda, İngiltere, İran, İspanya, İsrail, İsveç, İsviçre, İtalya, Japonya, Kanada, Kazakistan, Kırgızistan, Kuveyt, Litvanya, Lübnan, Macaristan, Mısır, Moldova, Norveç, Oman, Özbekistan, Polonya, Portekiz, Romanya, Rusya Federasyonu, Suudi Arabistan, Tunus, Türkmenistan, Ukrayna, Ürdün ve Yunanistan'ın da aralarında bulunduğu çok sayıda ülkeden katılım sağlandı.

İHRACAT KAYBI 1 MİLYAR DOLARI AŞTI

Otomotiv Endüstrisi İhracatçıları Birliği (OİB) Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Sabuncu, "Yılın ilk 4 ayında parite kaynaklı ihracat kaybımız 1 milyar doları aşmıştır. Yine bu dönemde dolar cinsinden otomotiv ihracatımız yüzde 8 gerilemesine rağmen miktar olarak yüzde 8 artmıştır" dedi.

Otomotiv Endüstrisi İhracatçıları Birliği (OİB) Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Sabuncu, Türkiye İhracatçıları Meclisi (TİM), Bursa Ticaret ve Sanayi Odası OİB ve Uludağ Tekstil İhracatçıları Birliği (UTİB) tarafından Merinos Atatürk Kongre ve Kültür Merkezi'nde düzenlenen, "Tekstil ve Otomotiv Bursa İnovasyon ve Tasarım Buluşmaları"nın açılış töreninde, 2006 yılından bu yana Türkiye'nin ihracat şampiyonu olan otomotiv endüstrisinin, dünyanın 196 ülkesine ihracat yapan, 1 milyon 750 bin üretim kapasitesiyle Avrupa'nın en önemli üretim merkezlerinden biri olduğunu söyledi.

Toplam üretiminin yüzde 76'sını ihraç eden otomotiv endüstrisinin 2014 yılı verilerine göre dünyanın 17'nci, AB ülkeleri içinde de 6'ncı büyük üretici konumunda bulunduğunu belirten Sabuncu, sektörün 2014 yılını 22,3 milyar dolarlık ihracatla kapattığını ve üst üste 9'uncu sektörel şampiyonluğa ulaştığını, Türkiye'nin ihracatından da yüzde 14 pay aldığını anlattı.

SANAYİDE İSTİHDAM AZALDI

Sanayi istihdam endeksi, yılın ilk çeyreğinde bir önceki çeyreğe göre yüzde 0,7 azalarak 118,8 oldu.

Mevsim ve takvim etkilerinden arındırılmış sanayi istihdam endeksi, yılın ilk çeyreğinde bir önceki çeyreğe göre yüzde 0,7 azalarak 118,8'e geriledi.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), yılın ilk çeyreğine ilişkin "Sanayi İşgücü Girdi Endeksleri"ni açıkladı. Buna göre, mevsim ve takvim etkilerinden arındırılmış sanayi istihdam endeksi 2015'in ilk çeyreğinde, bir önceki çeyreğe göre yüzde 0,7 azaldı ve 118,8 oldu. Takvim etkisinden arındırılmış sanayi istihdam endeksi ise geçen yılın aynı çeyreğine göre yüzde 0,7 artarak 118

değerini aldı. Mevsim ve takvim etkilerinden arındırılmış sanayide çalışılan saat endeksi bir önceki çeyreğe göre yüzde 0,5 azaldı. Takvim etkisinden arındırılmış sanayide çalışılan saat endeksi ise bir önceki yılın aynı çeyreğine göre değişmedi.

ADIM ADIM İFLASA GİDİYOR

Yunanistan'da iflas riski artıyor. Atina yönetiminin haziranda IMF'ye ödeme yapmayacağını açıklaması ülkenin iflası riskini güçlendirdi. IMF'ye borcun ödenmemesi temerrüde kadar bir dizi olumsuz ekonomik gelişmeleri tetikleyebilir. Ülkenin dışarıya olan borcunu ödeyebilmesinin tek yolu kreditorleri ile anlaşmasına bağlı olduğu söyleniyor.

Ekonomik darboğazda bulunan Yunanistan'ın, Avrupalı ortaklarıyla reform karşılığı mali yardım müzakerelerindeki belirsizlik sürerken, Atina yönetiminin haziranda Uluslararası Para Fonu'na (IMF) yapması gereken ödemeyi yeterli kaynak bulunmadığı gerekçesiyle yapamayacağını açıklaması ülkenin iflası riskini güçlendirdi.

Haziranda 1,5 milyar IMF'ye, 5,2 milyar Avrupa Birliği'ne olmak üzere toplam 6,7 milyar avroluk borç taksitleri ödemesi gereken ülkeye acilen sıcak para akışı sağlanmadığı takdirde temerrüt riskiyle karşı karşıya kalınacak.

FITCH'TEN ÖNEMLİ UYARI!

Fitch Ratings'in Ülke Notları Bölümü Başkanı James McCormack, gelişen ülke döviz rezervlerinin geçen yılın haziran ayından bu yana 524 milyar gerilediğini belirterek, söz konusu rezervlerde daha fazla düşüşün mümkün olduğunu bildirdi.

Fitch Ratings'in Ülke Notları Bölümü Başkanı James McCormack tarafından hazırlanan ve mayıs ayı değerlendirmelerinin yer aldığı "Küresel Perspektif" raporu, kuruluşun resmi sitesinde yayımlandı.

Raporda McCormack, gelişen ülke döviz rezervlerinin geçen yılın haziran ayından bu yana 524 milyar dolar gerilediğini belirterek, daha fazla düşüşün mümkün olduğunu kaydetti.

CARI AÇIK ZİRVE YAPTI!

Cari açık Mart'ta 4,96 milyar dolar ile aylık bazda yılın zirvesinde geldi. Mart ayı cari işlemler dengesi rakamları açıklandı. Cari açık Mart'ta 4,96 milyar dolar ile aylık bazda yılın zirvesinde geldi.

Cari açık Ocak-Mart döneminde 10,91 milyar dolar oldu. Cari açık yıllık bazda ise 45 milyar 499 milyon dolar oldu.

Orhan Kemal-Kenarın Dilberi

Orhan Kemal'den yepyeni bir roman! Türk edebiyatının en büyük isimlerinden Orhan Kemal, yeni keşfedilen Kenarın Dilberi adlı romanında, Kötü Yol'a yeni bir final ve yeni bir yorum getiriyor. Aynı konunun nasıl farklı şekillerde ele alınabileceğini merak edenlerin, edebiyat tarihçilerinin ve edebiyatseverlerin kaçırmaması gereken bir keşif!

"Siyasi Halk haftada iki gün çıkan bir gazeteydi. 5 Mayıs 1956 tarihinde tefrika başlamış, 6 Şubat 1957'de bitmişti. Büyük bir heyecanla okumaya koyuldum. İlk bölümler çok tanıdık geldi. Bu Kötü Yol'un ilk yazılışı gibiydi. Fakat sayfalar döndükçe kitabın konusu daha değişik bir havaya bürünüyordu. Ve finali Kötü Yol kitabından çok değişik sonuçlandı. Bu romanın kitapseverlerin dışında yeni yazmaya başlayanlar, edebiyat fakülteleri ve edebiyat araştırmacıları için değişik bir ufuk açacağına inanıyorum."

-Işık Öğütçü-

Orhan Kemal, Kenarın Dilberi, Everest, 200 s.

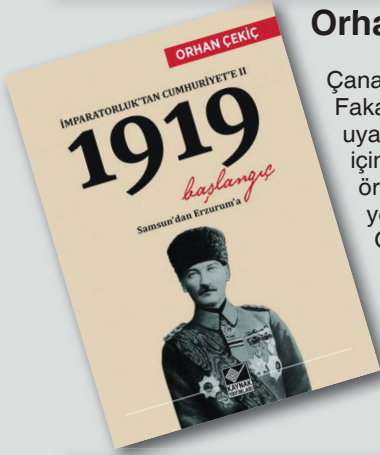
Orhan Çekiç-1919 Başlangıç

Çanakkale geçilememişti...

Fakat Mondros Mütarekesi'yle yedi düvel Anadolu'yu işgal etmişti. Millet in derhal gaflet uykusundan uyanıp harekete geçmesi ve vatani işgalci devletlerden kurtarması gerekiyordu. Ama nasıl? İşgalciler için "Geldikleri gibi giderler" demişti Mustafa Kemal Paşa. Vatani işgalcilerden temizlemek için halkın örgütlenmesi ve milli güçlerin tek çatı altında toplanması gerekiyordu. Anadolu'nun kaderini belirleyecek yeni bir başlangıca ihtiyaç vardı.

Orhan Çekiç, bu kitapta Türk milletinin Mustafa Kemal Paşa önderliğinde yeniden dirilişini ve bağımsız yaşamak için başlattığı mücadeleyi Türk ve İngiliz belgeleri ışığında inceliyor. Türk tarihinde önemli bir dönüm noktası olan bu süreç Orhan Çekiç'in özgün anlatımıyla bir destana dönüşüyor.

Orhan Çekiç, İmparatorluk'tan Cumhuriyet'e II-1919 Başlangıç, Kaynak Yayınları, 296 s.

Yavuz Selim Demirağ-İmamların Öcü

Gazeteci-yazar Yavuz Selim Demirağ, bugüne dek girilmemiş bir alanda cesur adımlar atıyor. İmamların Öcü, Türk Silahlı Kuvvetleri içindeki Cemaat yapılanmasını, dünü ve bugünüyle gözler önüne seriyor. Uzun süre iktidarın nimetlerinden faydalanan "Paralel Yapı"nın polis, yargı, medya, bankacılık ve eğitimle ilgili çalışmaları giderek aydınlanırken, Demirağ hâlâ karanlıkta kalan bir noktaya ışık tutuyor. "Peki, ya TSK?" diyen yazar, milli güvenlik meselesi haline gelen büyük tehlikeye dikkat çekiyor.

İmamların Öcü, Harp Okulları'ndaki örgütlenmeden Balyoz kumpasına, Atatürkçü-vatansever subay ve öğrencilerin tasfiyesinden şaşırtıcı iftutanaklarına, Casusluk davasından soruşturmasına dek, adı konmamış bir savaşın tarihini yazıyor. Yavuz Selim Demirağ'dan, "TSK içindeki 'paraleller' nasıl tespit edilecek?" sorusunu gündeme getiren ve şaşırtıcı yanıtlar veren bir kitap.

Yavuz Selim Demirağ-İmamların Öcü, Kırmızı Kedi Yayınevi, 260 s., 2015.

John Coleman- 300'ler Komitesi

Anıl Çeçen'den yeni kitap: Kapitokrası

Prof. Dr. Anıl Çeçen'in kaleme aldığı "Kapitokrası" Tarihçi Kitabevi etiketiyle raflardaki yerini aldı. Çeçen'in yeni kitabı Türkiye'de pek bilinmeyen bir başlık ile yayınlanıyor. Batının gelişmiş ülkelerinde bazı iktisatçıların kullandığı ama iş çevrelerinin kasıtlı olarak kullanmaktan çekindiği ve halk kitlelerinin öğrenmesinin istenmediği bir kavram olan KAPİTOKRASİ, sermaye egemenliği anlamına gelmekte ve bu yapısı ile de kitabın başlığını oluşturmaktadır.

Prof. Dr. Anıl Çeçen, yeni çalışması 'Kapitokrası' için yazdığı önsözde şunları belirtiyor:

Demokrasi kavramı nasıl Eski Yunan ve Roma'dan geldiği biçimi ile Demos-Cratos kavramlarının birleşimi olarak halk egemenliği anlamına geliyorsa, 'Kapitokrası' kavramı da gene Roma döneminden gelen Capitos-Cratos kavramlarının birleşimi olarak 'sermaye egemenliği' anlamına gelmektedir. Türk halkı bu kitap aracılığı ile 'Kapitokrası' kavramını öğrenerek, demokrasi rejiminin güç sahipleri tarafından nasıl yozlaştırıldığını daha iyi anlayacaktır... İdealist politikada ve görünüşte demokrasi kavramı yürürlüktedir ama gerçekte, yani reel politikada geçerli olan 'Kapitokrası'dır.

Demokrasiler kapitokrasilere dönüştürülmektedir. Küreselci iktisatçıların ekonomiyi hukukun yerine koyması ya da demokrasileri kapitokrasilere dönüştürmesi gibi çarpıklıkların bir an önce ortadan kaldırılabilmesi için, yeni bir tür hümanist yaklaşımın gündeme getirilmesi gerekmektedir. İnsan hakları kavramını bile siyasal amaçlı olarak kullanan ve yozlaştıran emperyalist girişimlere karşı dünya halkları ve ulus devletler arasında yeni bir uluslararası dayanışma düzeninin alternatif olarak geliştirilmesi zorunludur.

'Kapitokrası' kitabı çıkar çevrelerinin halktan gizlediği ekonomik ve siyasal gerçeklerin bir kısmını kamuoyuna ulaştırabilirse görevini yapmış sayılabilecektir.

The way of natural taste...

PAKTEL®
PRESENT®

MUTFAK GEREÇLERİ SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
PERAKENDE SATIŞ : www.paktelkitchen.com

Büro : İstoç Top.Çar. 2.Ada No: 26 Bağcılar - İstanbul Tel : 0 212 659 52 85 Fax : 659 11 22
Fabrika : Hoğdere Asfaltı Evren 2 Oto San. Sit. 22. Blok No : 6-7-16-17 Esenyurt - İstanbul
Tel : 0 212 672 10 84 FAX : 762 01 10 Web : www.paktel.com.tr E-Posta:paktel@paktel.com.tr

